

Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΗΡΟΣ

213

ΠΩΣΙΣ

Μηδέν
ἐναντίον
Μηδενός

ΜΗΔΕΝ ΕΝΑΝΖΙΟΝ ΜΗΔΕΝΟΣ

Στή Γερμανία

ΤΑ ΜΑΤΙΑ του Παιδιοῦ - Φάντασμα λάμπουν παράξενα. Τὸ μεγάλο καὶ μισσηριώδες αἰνιγμα τοῦ Χόϋσερ, τοῦ νεκροῦ κατασκόπου τοῦ Χίτλερ ποὺ ξαναγυρίζει κάθε τόσο στὴ ζωὴ καὶ κλέβει ἔγγραφα ἢ κάνει σαμποτάζ στοὺς Συμμάχους, ἀφήνοντας τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματά του, ἔχει ἀρχίσει νὰ ξακαθαρίζη στὸ μυαλό του. Ξέρει τώρα τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ τράβηξε τὴν προσοχή του στὸ σπῆτι τῆς Φρ'ντας Χόϋσερ, τῆς κόρης τοῦ νεκροῦ κατασκόπου (*)

Καθὼς τὴν ἔπιανε γιὰ νὰ

(*) Διάβασε τὸ προηγούμενο τεῦχος, τὸ 212, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο: «Ὁ Πράκτωρ Μηδέν».

τὴν δέσμη, ἄγγιξε τὰ χέρια της. Καὶ θυμάται τώρα πόσο τοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωσι τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ δέρμα τῶν χεριῶν τῆς Γερμανίδας ἦταν πολὺ ξερὸ καὶ τεντωμένο. Καὶ θυμάται ὅτι καθὼς ἔψαχνε τὸ σπίτι τῆς Φρίντας, ἔβρισκε ἓνα σημειωμάτιο, ποῦ ἔχει βάλει στὴν τσέπη του. Τὸ ἀνσ'γει τώρα καὶ τὸ ξεφυλλίζει ἐξετάζοντας μὲ προσοχὴ τὶς σημειώσεις ποῦ περιέχει.

Εἶναι διάφορα ὀνόματα καὶ σημειώσεις ἀπὸ τῆς Γερμανίας καὶ δὲν φαίνονται νὰ ἔχουν καμμιά ἰδιαίτερη σημασία. Ξαφνικά, τὸ βλέμμα του σταματᾷ πάνω σ' ἓνα ὄνομα. Διαβάζει μὲ δυνατὴ φωνή:

— Τζούλιους Στρέχερ !
Τζούλιους Στρέχερ ! Ναί...
Τώρα θυμάμαι ! Εἶναι ἓνας διάσημος Γερμανὸς ἐπιστήμων εἰδικὸς στὶς πλαστικὲς οὐσίες. Ἐχὼ διαβάσει ἓνα σύγγραμμά του ὅπου ἀναπτύσσει τὴ θεωρίαν ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ κατασκευάσῃ τὰ πάντα μὲ πλαστικὲς οὐσίες ! Φρίντα Χόϋσερ καὶ Τζούλιους Στρέχερ. Ἡ εἰμαι ἡλίθιος ἢ ὁ Στρέχερ αὐτὸς εἶναι τὸ κλειδί ὅλου τοῦ σινηγματος τοῦ νεκοῦ κατασκοποῦ καὶ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων του. Πρέπει νὰ πάω στὴ Γερμανία, παιδιὰ ! Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἔδω ἡ διεύθυνσις τοῦ Στρέχερ καὶ δίπλα στὴ διεύθυνσις μιὰ λέξι ποῦ φαίνεται σὰ σύνθημα: «χέρι».

— Μὰ γιατί νὰ πάς στὴν Γερμανία Γιώργο; ρωτᾷ με ἀνησυχία ἡ Κατερίνα.

— Γιατί ἐκεῖ βρίσκεται ἡ λύσις ποῦ ψάχνουμε νὰ βροῦ με καὶ ποῦ θὰ θέσῃ τέρμα σὲ μιὰ ὑπόθεσι ἐπικίνδυνη, γιὰ τοὺς Συμμάχους ! Θὰ σὰς ἐξηγήσω τίς ὑποψίες μου. Προηγουμένως ὅμως, πρέπει νὰ συνεννοηθῶ μὲ τὸ Στρατηγεῖο γιὰ νὰ μοῦ ἐξασφαλίσουν τὰ μέσα νὰ πάω τὸ συντομώτερο στὴν Γερμανία.

Περνάει στὸ δωμάτιο ὅπου βρίσκεται ὁ μουσικὸς ἀσύρματος καὶ σὲ λίγα λεπτά συνδέεται μὲ τὸν ἴδιο τὸν ἀρχιστράτηγο τῶν Συμμάχων. Ὅταν τελειῶν ὁ Γιώργος ἔχει τακτοποιήσει τὸ ζήτημά του. Μὲ ἓνα ἐλικόπτερο ποῦ θὰ τὸν πάρῃ ἀπὸ ἓνα βουνὸ τῆς Ἀττικῆς τὴν ἴδια νύχτα θὰ φύγῃ γιὰ τὴ Γερμανία ἐφωδιασμένος μὲ πιστοποιητικὰ Γερμανοῦ ποῦ τοῦ ἔχει σπεῖλει ὁ ἀρχιστράτηγος. Καὶ μερικὲς ὥρες ἄργότερα λίγο πρὶν ξημερῶσῃ θὰ ἔχῃ προσγειωθῇ κοντὰ στὴν πόλιν Μόναχο τῆς Βαυαρίας.

Πρὶν φύγῃ, τὸ Παιδί — Φάντασμα συναντᾷ μιὰ ζωὴ ἀντίβρασι ἐκ μέρους τῶν φίλων του. Θέλουν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, ὅπως ὅλες τίς ἄλλες φορὲς στὸ ταξίδι του αὐτό. Μὰ ὁ Γιώργος ἐπιμένει νὰ μὴ πάρῃ κανένα μαζὶ του. Θέλει νὰ εἶναι ἐλεύθερος στὶς κινήσεις του. Ἀλλ' ὅσοι δὲν πρόκειται νὰ πᾶν νὰ πα-

ραδιόση τις πόρτες και μιᾶς φυλακῆς ἢ νὰ μπῇ στο γκαφεῖο μιᾶς μυστικῆς γερμανικῆς ὑπηρεσίας. Πρόκειται ἀπλῶς νὰ κάνῃ μιὰ ἐπίσκεψι σ' ἓναν ἐπιστήμονα.

Ἔχει πιά ξημερώσει ὅταν τὸ Ἑλληνόπουλο μπαίνει στο Μόναχο μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ πλούσιες καὶ πιὸ μεγάλες πόλεις τῆς Γερμανίας. Ἐφωδιασμένο μὲ τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ ἔχει προμηθεύσῃ τὸ Συμμαχικὸ Στρατηγεῖο διασχίζοντας τοὺς δρόμους χωρὶς κανένα φόβο.

Προχωρεῖ μὲ γοργὸ βῆμα πρὸς μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ ἀριστοκρατικὲς καὶ πιὸ ἡσυχες συνοικίες τῆς πόλεως ὅπου βρίσκεται τὸ σπίτι τοῦ πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ. Ὅταν φτάνῃ ἐκεῖ θαδίζει ἀργὰ ἐξετάζοντας τὸ σπίτι μὲ προσοχή. Εἶναι μιὰ ὄχι πολὺ μεγάλη μονοκατοικία ζωσμένη ἀπὸ κήπο. Κανένας φρουρὸς δὲν φαίνεται στὴν ἐξέπορτα. Ὁ κήπος δίνει τὴν ἐντύπωσι ἐρημιᾶς. Τὸ ἴδιο τὸ σπίτι εἶναι σκοτεινὸ καὶ μόνο ὅταν κυττάζει κανεὶς μὲ ἰδιαίτερη προσοχή διακρίνει πίσω ἀπὸ ἓνα παράθυρο μιὰ ἀμυδρὴ ἀνταύγεια.

Ὁ Γιῶργος δὲν διστάζει, ἄλλο. Πλησιάζει στὰ κάγκελα τοῦ κήπου, θεβαινεται ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας ἐκεῖ κοντὰ καὶ σκαρφαλώνει γοργά.

Μερικὲς στιγμὲς ἀργότερα προσγειώνεται ἀπαλὰ κι

ἀθόρυβα πάνω στο μαλακὸ χῶμα. Γλιστράει τώρα ἀθόρυβα πρὸς τὸ σπίτι, σταματάει πολὺ κοντὰ στὴν πόρτα καὶ στήνει τὸ αὐτί του. Δὲν ἀκούει τίποτε ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπιτιοῦ ἐκτὸς ἀπὸ ἓναν παρᾶξενον ἦχο, σὰν νὰ τσουγκρίζουν ποτήρια κάπου ἐκεῖ μέσα.

Παραξενεμένος θγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ ἓνα περιεργὸ ἐργαλεῖο τὸ τοποθετεῖ στὴν κλειδαριὰ καὶ πιέζει ἓνα κουμπάκι. Ἐνα σχεδὸν ἀνεπαίσθητο τρίζιμο ἀκούγεται καὶ ἡ πόρτα ὑποχωρεῖ μαλακά. Τὸ Παιδί - Φάντασμα μπαίνει μέσα σ' ἓνα χῶλ, ἐντελῶς σκοτεινὸ καὶ ὀδηγούμενος ἀπὸ μιὰ ἀνταύγεια τοῦ θγαίνει ἀπὸ τὴν κάτω χαραμίδα μιᾶς πόρτας πλησιάζει στὴν πόρτα αὐτή.

Τώρα ὁ θόρυβος τῶν ποτηριῶν τοῦ τσουγκρίζονται με ταξύ τους εἶναι πιὸ ἔντονος. Ὁ Γιῶργος τραβάει τὸ πιστόλι τοῦ καὶ μὲ τὸ ἐλεύθερο χέρι του πιάνει τὸ πόμολο τῆς πόρτας, τὸ γυρίζει μὲ προφυλάξεις καὶ σπρώχνει ἀπαλὰ.

Μπροστά τοῦ ἀνοίγεται ἓνα μεγάλο ἐπιστημονικὸ ἐργαστήριον ὅπου ἓνας ἡλικιωμένος ἄντρας κάνει πειράματα σκυμμένος πάνω σ' ἓνα τραπέζι. Ὁ Γιῶργος ἀναγνωρίζει τὸ δόκτορα Τζούλιους Σπρέχερ ἀπὸ μιὰ φωτογραφία τοῦ ποῦ ἦταν τυπωμένη στο σύγγραμμά τοῦ σοφοῦ ποῦ εἶχε διαβάσει.

Τὰ «χέρια»

ΚΑΘΩΣ τὸ Παιδί — Φάντασμα προχωρεῖ μέσα στὸ δωμάτιο ὁ Στρέχερ σηκώνει τὸ κεφάλι του, τὸ βλέπει καὶ χωρὶς τὸ πρόσωπό του νὰ φανερώσῃ καμμιά ἀνησυχία, τὰ φρύδια του σηκώνονται ἀπλῶς ἐρωτηματικά.

— Ἐπειτα, λέει μὲ φωνὴ ποὺ δὲν τρέμει καθόλου:

— Ποιὸς εἶσαι καὶ τί θέλεις; Τί σημαίνει αὐτὸ τὸ ὄπλο;

— Μὲ ἔστειλαν σὲ σὰς δόκτωρ Στρέχερ λέει ὁ Γιώργος θάζοντας τὸ πιστόλι εἰς τὴν τσέπη του.

Καὶ προσθέτει ἔπειτα ἀπὸ

μιά μικρὴ διακοπὴ:

— Χέρι!

— Ὡ! κάνει ὁ σοφὸς μορφάζοντας. Μοῦ στέλνουν κι' ἄλλον ἔ; Μὰ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νομίζουν ὅτι δὲν ἔχω τί πατ' ἄλλο καλύτερο νὰ κάνω; Κάθησε πάντως! Πρέπει κανεὶς νὰ ὑπακούῃ αὐτὲς τὲς ἡμέρες ἂν θέλῃ νὰ ζήσῃ!

Ὁ Γιώργος κάθεται καὶ ὁ Στρέχερ συνεχίζει:

— Πρέπει λοιπὸν νὰ σοῦ φτιάξω καὶ σένα ἕνα ζευγάρι χέρια ἔ; Πολὺ καλὰ! Θὰ περιμένῃς δυὸ ὥρες νὰ χύσω καλούπια.

Καὶ χωρὶς νὰ δώσῃ πιὰ ἄλλη σημασία στὸν ἐπισκέπτη του παίρνει μερικὰ θάζα ἀπὸ ἕνα ράφι, κάθεται

“Ἐνας σοφὸς κάνει πειράματα, μέσα σ’ ἕνα ἐργαστήριο!

‘Ο Χίτλερ και οι αξιωματούχοι του έχουν σαστίσει...

μπροστά σ’ ένα άλλο τραπέ-
ζι με μάρμαρο και αρχίζει
τη δουλειά. Δυο ώρες αργό-
τερα σηκώνει τὸ κεφάλι του
και παρουσιάζει στὸ ‘Ελλη-
νόπουλο δυό... χέρια! Εί-
ναι σὰν δυὸ χέρια πού τοὺς
ἔχει ἀφαιρέσει κανεὶς τὰ
κόκκαλα καὶ τὸ κρέας καὶ
ἔχει ἀφήσει μόνο τὸ δέρμα
τούς!

— Μὲ τὰ «γάντια» αὐτά,
ἀγαπητέ μου λέει ὁ Γερμα-
νὸς σοφός, θὰ ἀφήνης στὸ
ἔξῃς ἀποτυπώματα ὅμοια μὲ
τοῦ μακαρίτη τοῦ Χόϋσερ,
πού δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ ἡ-
συχάσῃ οὔτε στὸν τάφο του!
Βλέπεις τὴν κατάντια μου.
Ἔχουν θάλῃ μὲνα τὸ Στρέ-
χερ νὰ κατασκευάξω ἀπὸ

τὶς πλαστικές ὕλες πού ἀνα-
καλύπτω... γάντια γιὰ κα-
τασκοπούς! Γάντια πού ἔ-
χουν τὴν ιδιότητα νὰ ἀφή-
νουν ἀποτυπώματα κατὰ θού-
λησιν! Δικά μου, δικά σου,
ἢ καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ Χίτλερ!
Ἄς μὲ ἀφηναν ἡσυχὸ καμ-
μιὰ φορά!

Ὁ Γιώργος ξέρεي τώρα ὁ-
λόκληρο τὸ μυστικὸ τοῦ νε-
κροῦ κατασκοποῦ πού ἀφή-
νει ἰσὲς διάφορα μέρη δακτυ-
λικὰ ἀποτυπώματά του μο-
λονότι ἔχει πεθάνει ἀπὸ και-
ρό! Τὰ δακτυλικά ἀποτυπώ-
ματα τοῦ νεκροῦ δὲν τὰ ἀ-
φήνει ὁ ἴδιος ἀφοῦ εἶναι ἀδύ-
νατον ἄλλωστε νὰ συμβαίνει
κάτι τέτοιο ἀλλὰ ἄλλοι πρὶ
κτορες τοῦ Χίτλερ χάρις σέ

είδικά γάντια που κατασκευάζει γι' αυτούς ο σοφός Στρέχερ! Αυτό είναι το μυστικό που έχει αναστατώσει τις μυστικές υπηρεσίες των Συμμάχων!

— Από τις σκέψεις του αυτές τον αποσπά η φωνή του σοφού:

— Καί τώρα αγαπητέ μου κάνε μου τη χάρι να σηκώ-σες ψηλά τα χέρια σου!

Στο δεξιό χέρι του Στρέχερ έχει κάνει την εμφάνισή του ένα μεγάλο πιστόλι με την κάννη του στραμμένη προς το στήθος του Έλληνό πουλου!

— Κατάλαβα από τις πρώτες στιγμές ότι δεν είσαι σταλμένος από το Βερολίνο. Δέ μου ζήτησες τὰ παρασύνθημα που είναι η λέξις «γάντι»! "Αρα έχεις μάθει μόνο το σύνθημα και θέλησες νά με κάνης νά σοῦ κατασκευάσω ένα ζευγάρι «χέρια»! "Αρα είσαι πράκτωρ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χίτλερ!

— Πολύ καλά!, λέει ὁ Γιώργος σηκώνοντας τοὺς ὤμους του. Οἱ συλλογισμοί σας εἶναι σωστοί. Πέστε μου ὅμως γιατί χάσατε τόση ὥρα φτιάχνοντας τὰ «χέρια» αὐτά ἀφοῦ μπορούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ με ἀπειλήσετε μὲ τὸ πιστόλι σας;

Ὁ Στρέχερ χαμογελάει, θάζει πάλι τὸ πιστόλι στὴν τσέπη του καὶ λέει:

— Γιατί θὰ ἐφτιαχνα ὅπως-οἷποτε αὐτά τὰ γάντια! Μπορεῖτε νὰ κατεβάσετε τὰ χέρια σας. Δὲν εἶμαι ἐχθρὸς

σας! Εἶμαι φίλος σας ἀφοῦ εἰσθε ἐχθρὸς τοῦ Χίτλερ!

Καὶ ἐνῶ ὁ Γιώργος τὸν κυττάζει κατὰπληκτος ὁ σοφὸς συνεχίζει:

— Καιρὸ τώρα περίμενα αὐτὴ τὴν εὐκαιρίαν! Καιρὸ τώρα ἤλπιζα ὅτι μιὰ μέρα οἱ πράκτορες τῶν Συμμάχων θὰ δοκίμαζαν νὰ μὲ πλησιάσουν! Εἶμαι ξέρετε ἀντίθετος πρὸς τὸ καθεστῶς τοῦ Χίτλερ. Πιστεύω ὅτι ὁ τρελλὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ὀδηγεῖ τὴ Γερμανία στὴν καταστροφή της καὶ θέλω νὰ κάνω κι' ἐγὼ κάτι γιὰ νὰ σταματήσω τὸ αἱματοκύλισμα τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐξόντωση ἐκατομμυρίων Γερμανῶν νέων στὰ μέτωπα τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ἀφρικής! Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Συμμάχων ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμή ἐγὼ καὶ ἡ ἐπιστήμη μου! Μπορεῖτε νὰ με μεταφέρετε σὲ μιὰ συμ-μαχικὴ χώρα;

— Μπορῶ λέει σασιτισμέ-ος ὁ Γιώργος ποὺ δὲν μπορεῖ ἀκόμη νὰ πιστέψῃ στ' αὐτιά του. Αὔριο τὸ θράδῦ ἕνα ἐλικόπτερο θὰ σὰς μεταφέρῃ στὴν Ἀγγλία. Εἶμαι εὐτυχισμένος ποὺ ἔκανα τὴν γνωριμία ἐνὸς τιμίου Γερμανοῦ μὲ ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματα. "Αν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι σκέπτονταν σὰν ἐσὰς δὲ θὰ γινόταν ποτὲ πόλεμος! Καὶ τώρα θὰ μερῦσατε νὰ με βοηθήσετε στὴν ἀποστολὴ ποὺ ἔχω ἀναλάβει;

— Θὰ κάνω εὐχαρίστως, τὰ πάντα ἀρκεῖ νὰ ἐξυπηρετῶ ἔτσι τὴν εἰρήνη καὶ τὸ

καλό της ανθρωπότητας!

—Θέλω νά μου πείτε ποιά γερμανική υπηρεσία σας στέλνει ανθρώπους στους όποιους παρέχετε «χέρια» με άποτυπώματα του Χόυσερ. Θέλω νά ανακαλύψω τους ανθρώπους αυτούς. Αυτός άλλωστε ήταν ό σκοπός της επίσκεψέως μου εδώ.

—'Ακούστε, λέει ό Στρέ-
χερ ζαρώνοντας τά φρύδια του. Είστε τρελλός; Θέλετε νά πάτε στο Βερολίνο και νά πέσετε στά νύχια τών όρ νέων του Χίτλερ; Δικαίωμά σας! Τους κατασκόπους αύ τους μου τους στέλνει ή 'Εταιρία 'Εμπορικών 'Εξαγωγών, πού έχει την έδρα της στο Βερολίνο.

—Μά τί σχέσηι μπορεί νά έχει μιά έμπορική εταιρία με τους κατασκόπους του Χίτλερ; ρωτάει ό Γιώργος.

Ό Στρέχερ χαιμογελάει, πάλι.

—Θά μάθετε τώρα, λέει ένα από τά μεγαλύτερα μυστικά του Χίτλερ. Υπάρχει στο μέγαρο της Καγκελαρίας ένα άρχηγείο της μυστικής ύπηρεσίας άντικατασκοπείας. Μά αυτό δέν είναι στην πραγματικότητα, παρά ένα προκάλυμμα, μιά μάσκα. Τό πραγματικό άρχηγείο είναι στά γραφεία της 'Εταιρίας 'Εμπορικών 'Εξαγωγών. Από εκεί ξεκινούν οι διαταγές πρός όλους τους Γερμανούς πράκτορες του έξωτερικού. Τά γραφεία αυτά είναι στην όδό...

Και δίνει στο Παιδί - Φάν

τασμα μιά διεύθυνσι.

—Γιά νά μπήτε προσθέτει θά χρησιμοποιήσετε τό έξής σύνθημα: «'Εμπόριο». Καί θά πάρετε τό έξής παρασύνθημα «Κόσμος».

—Εύχαριστώ λέει τό Παιδί - Φάντασμα. Θά μείνω μαζί σας ως αύριο τό βράδυ. Όταν επιβιβασθήτε στο έλικόπτερο θά ξεκινήσω κι' εγώ για τό Βερολίνο.

Τό πάθημα του Χίτλερ

ΕΙΝΑΙ νύχτα. Σ' ένα σκοτεινό δρόμο του Βερολίνου γλιστράει άθόρυβος και σχεδόν άόρατος ένας ίσκιος σαν φάντασμα. Είναι τό Παιδί - Φάντασμα, τό ήρωϊκό 'Ελληνόπουλο πού έχει άφιερώσει τη ζωή του στον άγώνα έναντιόν τών έχθρών της 'Ελλάδος και της ανθρωπότητας.

Τό παιδί πλησιάζει σ' ένα άρκετά μεγάλο κτίριο μπροστά στο όποιο ύπάρχει ή έπιγραφή: «'Εταιρία 'Εμπορικών 'Εξαγωγών»

Μπροστά στην πόρτα στέκεται ένας άντρας. Είναι

ντιμένοι με πολιτικά αλλά ο Γιώργος διακρίνει κάτω από το σακκάκι του να φουσκώνει κάτι που θυμίζει αυτόματο.

Το Παιδί - Φάντασμα πηγαίνει κοντά του και λέει με σιγανή φωνή:

— Έμποριο!

— Κόσμος!, απαντάει ο άλλος.

Και δεν κάνει καμμιά κίνηση να τον σπαιματήσει όταν ο Γιώργος περνάει δίπλα του διασκελίζει το κατώφλι και μπαίνει στο κτίριο.

Βρίσκεται μέσα σ' ένα μεγάλο άδειο χώλ. Ξέρει που πρέπει να κατευθυνθεί. 'Ο Δόκτωρ Στρέχερ του έχει πη που βρίσκεται το δωμάτιο,

με το αρχείο της μυστικής υπηρεσίας αντικατασκοπείας

Ανεβαίνει γοργά και άθροισμα μια σκάλα φτάνει στο επάνω πάτωμα προχωρεί μεσα σ' ένα διάδρομο και σταματάει σε μια πόρτα που έχει τον αριθμό 13.

Μια επιγραφή λέει: «Απαγορεύεται η είσοδος».

Ο Γιώργος κυττάζει από την κλειδαρότρυπα. Το δωμάτιο είναι σκοτεινό. Κανένας δε βρίσκεται εκεί μέσα. Βγάζει από την τσέπη του το γενικό αντικλειδί που του έχει χαρίσει το Συμμαχικό Στρατηγείο το προσαρμόζει στην κλειδαριά και πιέζει ένα κουμπάκι. Ένα σιγανό τρίζιμο ακούγεται και η κλει

‘Ο Σπίθας τραγουδάει χαρούμενος, καθώς γυρίζει τη σούβλα!

— 'Ακίνητη, Κατερίνα!, διατάζει ή κόρη του Χούσερ.

δαριά υποχωρεί.

Τό Παίδι — Φάντασμα, σπρώχνει την πόρτα μπαίνει και ξανακλείνει γοργά πίσω του. Βγάζει τώρα από την τσέπη του ένα ηλεκτρικό φανάρακι και ρίχνει γύρω τή φωτεινή δέσμη του. Βρ'σκειται μέσα σ' ένα γραφείο. 'Η προσοχή του στρέφεται προς μία μετάλλινη άρχειοθήκη πού είναι στο βάθος του δωματίου σέ μία γωνία σπόν τοίχο.

Προχωρεί προς τά εκεί έξετάζει τις κλειδαριές των μετάλλινων συρταριών και έπειτα μέ τή βοήθεια του γενικού άντικλειδιού τις άνοίγει μία - μία.

'Εξετάζει τó περιεχόμε-

νο των συρταριών και αφήνει μία σιγανή κραυγή χαράς. 'Υπάρχουν εκεί μέσα κατάλογοι μέ όλους τούς Γερμανούς πράκτορες πού εργάζονται στο έξωτερικό!

Βγάζει τώρα μία μικρή φωτογραφική μηχανή, τοποθετεί πάνω σ' ένα τραπέζι τó φανάρι του έτσι ώστε νά φωτίζει τά έγγραφα και άρχίζει νά τά φωτογραφίζει ένα - ένα μέ προσοχή. "Όταν τελειώνη έχει μέσα στη φωτογραφική μηχανή του άποτυπωμένα πάνω στο φίλμ όλα τά έγγραφα τού άρχείου τής γερμανικής μυστικής υπηρεσίας!

'Ικανοποιημένος, ξαναβάζει τά έγγραφα στη θέση.

τους τὰ τακτοποιεῖ ὅλα ἔτσι ὥστε νὰ μὴν ἀντίληφθoὺν οἱ Γερμανοὶ ὅτι κάποιος ἐπισκέφθηκε τὸ ἀρχεῖο τους, θγαίνει μὲ προφυλάξεις ἀπὸ τὸ δωμάτιο καὶ κλείνει τὴ πόρτα.

Κανένας δὲν βρίσκεται στὸ διάδρομο καθὼς τὸ Ἐλ ληνόπουλο τὸν διασχίζει καὶ προχωρεῖ πρὸς τὴ σκάλα. Κατεβαίνει χωρὶς νὰ κἀνὴν τὸν παραμικρὸ θόρυβο φτάνει στὴν ἐξοδο καὶ θγαίνει στὸ δρόμο. Ἀποχαιρετᾷ τὸ φρουρὸ μὲ μιὰ κίνησι τοῦ χειροῦ του καὶ ἀπομακρύνεται μὲ ἀργὰ βήματα. Ὅταν ὁμως στρίβει στὴν πρώτη γωνία, τὸ βῆμα του γίνεται πιδγοργὸ καὶ ἡ νύκτα καταπίνει σὲ μερικὲς στιγμὲς τὸ δαιμόνιο Ἐλλληνόπουλο.

Λίγο ἀργότερα ὁ Γιῶργος Θαλάσσης μπαίνει σ' ἓνα σπῖτι μιᾶς μακρυνῆς συνοικίας τοῦ Βερολίνου ὅπου μένει ἓνας πράκτωρ τῶν Συμμάχων. Ἐκεῖ ὁ Γιῶργος συνδέεται ἀμέσως μὲ τὸ Συμμαχικὸ Στρατηγεῖο καὶ ὑπαγορεύει τίς διευθύνσεις ὅλων τῶν κατασκόπων τῶν Γερμανῶν ποὺ δροῦν στὸ ἐξωτερικό.

— Πρέπει λέει ὅταν τελειώνη στὸν ἀρχιστράτηγο, νὰ δράσετε ἀμέσως πρὶν οἱ Γερμανοὶ ἀντίληφθoὺν ὅτι ἔχουμε φωτογραφίσει τὰ ἀρχεῖα τους καὶ πάρουν τὰ μέτρα τους.

— Μεῖνε ἡσυχος, Παιδί — Φάντασμα! Μέσα σὲ λίγες ὥρες, θὰ ἔχουν συλληφθῇ ὅ-

λοι οἱ Γερμανοὶ πράκτορες, ποὺ δροῦν στὶς χῶρες μας! Τὰ θερμά μου συγχαρητήρια Παιδί - Φάντασμα! Τὸ χτύπημα αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλῦτερο ποὺ ἔχεις δώσει ποτὲ στοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐλευθερίας!

— Ὅσο γιὰ τὸ μυστήριον τῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ Χόουσερ, λέει ὁ Γιῶργος ἦταν στὸ βάθος πολὺ ἀπλό.

Καὶ ἐξηγεῖ στὸν ἀρχιστράτηγο τὸ κόλπο τῶν Γερμανῶν μὲ τὰ «χέρια» ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη, ποὺ κατασκευάζει ὁ σοφὸς Στρέχερ.

— Τώρα ὁ Στρέχερ βρίσκεται στὸ Λονδίνο, λέει. Θὰ ἐργασθῇ στὸ μέλλον γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Συμμάχους νὰ κερδίσουν τὸν πόλεμο ἐναντίον τοῦ Χίτλερ. Εἶναι φανατικὸς ἐχθρὸς τοῦ Χίτλερ, γιὰτὶ πιστεύει ὅτι αὐτὸς θὰ καταστρέψῃ ὄχι μόνο τὴν ἀνθρωπότητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἴδια τὴ Γερμανία. Καὶ τώρα θὰ σὰς ἀφήσω στρατηγέ μου. Θὰ κάνω κι' ἐγὼ ἓνα κόλπο. Θὰ κάνω τὸ Χίτλερ καὶ τοὺς ὑπαρχηγούς του, νὰ σαστίσουν, ἀκριβῶς ὅπως αὐτοὶ μᾶς ἔκαναν νὰ σαστίσουμε μὲ τὰ ἀποτυπώματα τοῦ νεκροῦ Χόουσερ. Θὰ σκορπίσω παντοῦ ὅπου μπορέσω ἀποτυπώματα τοῦ Χόουσερ μὲ τὰ χέρια ποὺ μοῦ κατασκεύασε ὁ Στρέχερ καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ θὰ μπορέσουν νὰ κοπιαλᾶθουν τί ἀκριβῶς συμβαίνει.

Τὶς ἐπόμενες ὥρες τῆς νύχτας, τὸ Παιδί - Φάντασμα,

μέ τη βοήθεια του πράκτο-
ρος τῶν Συμμάχων κάνει
μερικά παράξενα πράγματα
Ἐπισκέπτεται διάφορα γερ-
μανικά κτίρια καὶ ἀφήνει με-
τὰ «γάντια» τοῦ Στρέχερ ἀ-
ποτυπώματα τοῦ Χόϋσερ παν-
τοῦ ὅπου μπορέση.

Ὅταν ξημερώνη κλείνεται
μέ τὸν πράκτορα μέσα στὸ
σπίτι του καὶ περιμένει. Πε-
ριμένει μηνύματα ἀπὸ ἄλ-
λους πράκτορες ποὺ ἐργά-
ζονται σὲ ἐμπιστευτικὲς θέ-
σεις γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν
ἐνεργειῶν του.

Τὰ μηνύματα αὐτὰ ἀρχί-
ζουν νὰ φτάνουν μερικὲς ὥ-
ρες ἀργότερα. Ὁ ἕνας μετὰ
τὸν ἄλλο, οἱ διάφοροι πρά-
κτορες τηλεφωνοῦν καὶ ἀφη-
γοῦνται πολὺ παράξενα καὶ
κωμικὰ πράγματα. Ὁ Χίτ-
λερ καὶ οἱ ὑπουργοὶ του καὶ
στρατηγοὶ του ἔχουν ἀνα-
στατωθῇ. Οἱ ὑπηρεσίες ἀσφα-
λείας ἔχουν ἀνακαλύψει σὲ
πολλὰ μέρη ἀποτυπώματα,
ποὺ ἔπειτα ἀπὸ ἐρευνες ἀπε-
δείχθη ὅτι ἀνήκουν εἰς τὸν
Χόϋσερ, τὸ νεκρὸ κατὰσκοπο
τῆς Γερμανίας ποὺ τόσο εἶχε
φέρει σὲ δύσκολη θέσι τίς
συμμαχικὲς ὑπηρεσίες πλη-
ροφοριῶν καὶ ἀντικατασκο-
πείας!

Οἱ Γερμανοὶ δὲν μποροῦν
νὰ ἐξηγήσουν πῶς γίνεται
αὐτό. Δὲν μποροῦν νὰ κατα-
λάβουν πῶς τὰ ἀποτυπώμα-
τα τοῦ Χόϋσερ βρέθηκαν σὲ
διάφορα σημεία τόσον καιρὸ
μετὰ τὸ θάνατό του!

Καὶ τότε καταλαβαίνουν,
τὶ ἀκριβῶς ἔχει συμβῇ ὅταν

μαθαίνουν ὅτι οἱ πράκτορες
τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ ἕνας μετὰ
τὸν ἄλλο — μᾶλλον ὅλοι του
τόχρονα — συλλαμβάνονται,
ἀπὸ τοὺς Συμμάχους. Κά-
ποιος λέει:

—Ὁ Στρέχερ! Αὐτὸς πρέ-
πει νὰ μᾶς ἔσκασε αὐτὴ τὴ
δουλειά! Καὶ τὰ ἀποτυπώ-
ματα σίγουρα προέρχονται
ἀπὸ κάποιον «χέρι» ποὺ κατα-
σκεύασε ὁ Στρέχερ!

Εἰδοποιῶνται τηλεφωني-
κῶς οἱ ἀρχεὲς τοῦ Μονάχου
νὰ συλλάβουν τὸ σοφό, μὰ
λίγο ἀργότερα ὁ Χίτλερ
παίρνει τὴν εἰδησι: Ὁ Στρέ-
χερ ἔχει ἐξαφανισθῇ!

Τότε ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γερ-
μανίας κυριεύεται ἀπὸ τόση
μανία, ὥστε σκοτώνει δύο
ἀπὸ τοὺς πιδ στενοὺς συνερ-
γάτες του μετὰ τὰ ἴδια του τὰ
χέρια γιὰτὶ τοὺς θεωρεῖ ὑ-
πειθύνους γι' αὐτὸ ποὺ συ-
νέβη.

Καὶ πάλι ἡ φρίντα

Τ Ο ΠΑΙΔΙ - Φάν-
τασμα βρίσκεται,
τώρα πάλι στὴν Ἀθήνα. Ἡ
ἀποστολὴ του ἔχει τελειώσει
ἀλλὰ τὸ Ἑλληνοπούλο δὲν
εἶναι ἱκανοποιημένο ὅσο ἡ
φρίντα Χόϋσερ ἡ κόρη τοῦ
νεκροῦ κατασκόπου εἶναι ἐ-
λεύθερη νὰ δρᾷ ἐναντίον τῆς
Ἑλλάδος. Γιατὶ ἡ φρίντα εἴ-
ναι ἀπὸ τοὺς λίγους ἐκεί-
νους κατασκόπους τοῦ Χίτ-
λερ ποὺ κατῴρθωσαν νὰ ξε-
φύγουν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν

Συμμάχων. Κι' αυτό στη δική της περίπτωση οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι τη στιγμή που έγιναν οι συλλήψεις ή φρίντα βρισκόταν εις την 'Αθήνα σέ μέρος δηλαδή καταχόμενο από τους Γερμανούς.

Δέν έχει απλώς ξεφύγει ή φρίντα, αλλά και έχει πολλαπλασιάζει τη δράσι της, και την έχει έντεινι γεμάτη λύσσα για τὸ γεγονός ὅτι τὸ Παιδί - Φάντασμα κατ' ὄρθωσεν νὰ λύσῃ τὸ αἶνυγμα τῶν ἀποτυπωμάτων καὶ νὰ προκαλέσῃ τόσο μεγάλη καταστροφή στὸ δίκτυο τῶν Γερμανῶν κατασκοπῶν στὸ ἐξωτερικόν. Μὲ βοηθὸ ἓνα νέο πράκτορα τὸν Χάν Στρόμπ κινεῖται ἐναντίον τῶν 'Ελλήνων πατριωτῶν καὶ τῶν πρακτόρων τῶν Συμμάχων καὶ ἔχει κιόλας συλλάβει ἄρκε τοὺς!

Μόλις φθάνη στὴν 'Αθήνα ὁ Γιώργος μαθαίνει μὲ τρόπο ὅτι ἡ ἀγαπημένη του Κατερίνα διέτρεξε ἓνα σοβαρότατο κίνδυνον καὶ ὅτι σώθηκε χάρις στὴν ἐτοιμότητά καὶ τὸν ἥρωϊσμό τοῦ Διαβολάκου καὶ τοῦ Σπίθα.

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπιστροφή τοῦ Γιώργου ἀπὸ τὸ Βερολῖνο, ἓνα ἀπόγευμα ἡ Κατερίνα εἶχε θυγὴ νὰ πάῃ νὰ συναντήσῃ ἓνα μέλος τῆς πατριωτικῆς ὀργανώσεως τοῦ Παιδιοῦ - Φάντασμα καὶ νὰ συνεννοηθῇ μαζί του γιὰ ἓνα σαιμποτάζ πού ἐπρόκειτο νὰ ὀργανώσουν ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. Εἶχε ἀπαγορεύ-

σει στὸ Σπίθα καὶ στὸ Διαβολάκο νὰ πᾶνε μαζί της γιὰ νὰ μὴ διατρέξουν καὶ οἱ τρεῖς κίνδυνον μὰ τὰ δυὸ παιδιὰ δὲν ὑπακούουν. Τὴν παίρνουν ἀπὸ πίσω κρυφά, καὶ ἀκολουθοῦν τὰ βήματά της γωρὶς ἡ 'Ελληνοπούλα νὰ ἀντιληφθῇ τὸ παραμικρό.

Ἡ Κατερίνα ἔχει πλησιάσει στὸ κέντρον τῆς πόλεως ὅταν ἀντιλαμβάνεται νὰ συμβαίνουν δύο πράγματα: ὁ Σπίθας καὶ ὁ Διαβολάκος τὴν ἔχουν πάρει ἀπὸ πίσω καὶ ἐπίσης τὴν παρασκολοῦθαι μὴ γυναικὰ, τὸ πρόσωπο τῆς ὁποίας εἶναι σκεπασμένο μὲ ἓνα μαντήλι!

Ἡ Κατερίνα ταχύνει τὸ θῆμα της. Εἶναι εὐχαριστήμενη πού τὰ δυὸ παιδιὰ δὲν ὑπακούσαν στὴ διαταγή της νὰ μείνουν στὸ σπίτι γιατί ἔτσι θὰ ἔχη τώρα βοήθεια, ἂν ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι ἐχθρός. Τὸ σχέδιον τῆς 'Ελληνοπούλας τώρα εἶναι νὰ παρασύρῃ τὴ γυναίκα καὶ μαζί της καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ, σ' ἓνα ἐρημικὸ σημεῖο τῆς πόλεως, ὥστε νὰ μπορέσῃ ἐκεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον της καὶ νὰ μάθῃ ποιά εἶναι ἡ γυναίκα αὐτὴ καὶ γιὰ τὴν παρακολουθεῖ.

Καὶ τότε καθὼς ἡ Κατερίνα διασχίζει ἓναν ἐρημικὸν δρόμον, ἀπὸ τὴν ἄλλη γωνία προβάλλουν τρεῖς Γερμανοὶ καὶ προχωροῦν πρὸς τὸ μέρος της. Τὸ ὕψος τοὺς εἶναι ἀπειλητικὸ καὶ εἶναι φανερό ὅτι σκοπὸς τοὺς εἶναι ἡ σύλληψίς της.

Ἡ Κατερίνα γυρίζει πίσω καί... θρίσκειται μπροστά στο σκοτεινὸ μουσοῦδι ἐνὸς πιστολιοῦ ποὺ εἶναι στραμμένο πρὸς τὸ στήθος της. Τὸ πιστόλι εἶναι στὸ χέρι τῆς γυναίκας ποὺ τὴν παρακολουθοῦσε καὶ ποὺ τώρα ἔχει πετάξει ἀπὸ τὸ πρόσωπό της τὸ μαντήλι της. Ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι ἡ... Φρίντα Χόυσερ ἡ κόρη τοῦ νεκροῦ Γερμανοῦ κατασκόπου!

— Ψηλά τὰ χέρια Κατερίνα!, λέει ἄγρια ἡ Γερμανίδα. Σὲ κρατῶ ἐπὶ τέλους! Τώρα μπορῶ νὰ εἶμαι σίγουρη ὅτι τὸ Παιδί - Φάντασμα θὰ πέση στὰ χέρια μου! Θά,

Καθὼς ἡ Γερμανίδα μιλάει, ἡ Κατερίνα βλέπει τὸ Διαβολάκο νὰ πλησιάζει ἀθόρυβα πίσω της καὶ νὰ... κάνη σκαμνάκι! Γονατίζει πίσω ἀπὸ τὴ Φρίντα καὶ ἡ Κατερίνα μὲ τὴν ἐτοιμότητα ὅπου τὴ διακρίνει δίνει στὸ πρόσωπό της μιὰ ἔκφρασι ἐκπλήξεως κυττάζοντας πάνω ἀπὸ τὸν ὤμο τῆς κατασκόπου. Ἡ Φρίντα ἔχει τὴν ἀπρονοησία ν' ἀφήσῃ νὰ ξεγλιστῇ ἀπὸ τὸ κόλλο αὐτὸ τῆς Ἑλληνοπούλας καὶ γυρίζει γιὰ μιὰ στιγμή τὸ κεφάλι της πίσω. Ἡ στιγμή αὐτὴ εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὴν Κατερίνα. Τὸ χέρι της ἀπλώνεται μπροστὰ καὶ σπρώχνει ἑλαφρὰ τὴ Γερμανίδα, ποὺ σκοντάφτει πάνω εἰς τὸ γονατισμένον παιδάκι καὶ σωριάζεται χάμω!

Στὸ μεταξὺ οἱ Γερμανοὶ, ἔχουν φτάσει πολὺ κοντὰ μὰ

δὲν τολμοῦν νὰ πυροβολήσουν γιατί φοβοῦνται μήπως χτυπήσουν τὴ συμπατριώτισά τους. Ἔτσι ὁ Σπίθας θρίσκει τὸν καιρὸ νὰ περάσῃ στὴν ἀντεπίθεσι! Χυμᾷ πρὸς τὰ ἐμπρὸς μὲ φοδερὴ φόρα καὶ τὸ κεφάλι του χτυπάει τὸν ἕναν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς στὸ σαγόνι μὲ τόση δύναμι ὥστε ὁ στρατιώτης τοῦ Χίτλερ τινάζεται πρὸς τὰ πίσω καὶ ἐκσφενδονίζεται πάνω σ' ἕναν τοῖχο. Τὸ κεφάλι του προσκρούει πάνω στὸν τοῖχο καὶ σωριάζεται χάμω μὲ τίς αἰσθήσεις χαμένες.

Ταυτόχρονα ἡ Κατερίνα γυρίζει γοργὰ τραβῶντας τὸ πιστόλι της καὶ πυροβολεῖ. Ὁ δεύτερος Γερμανὸς φέρνει τὰ χέρια του στὸ στήθος τὸν παρατώντας τὸ αὐτόματο τοῦ μένει γιὰ μερικὲς στιγμὲς ἀκίνητος κι' ἔπειτα σωριάζεται νεκρός.

Ὁ τρίτος Γερμανὸς τὰ χάνει. Κυριεύεται ἀπὸ πανικό, καὶ μολονότι θὰ μπορούσε νὰ γαζώσει τὰ παιδιὰ μὲ τὸ αὐτόματο τοῦ πολὺ εὐκόλα, γυρίζει καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια.

Ἡ Κατερίνα σκύβει τότε γιὰ ν' ἀρπάξῃ τὴ Φρίντα καὶ δοκιμάζει μιὰ μεγάλη ἐκπληξι. Ἡ Γερμανίδα δὲν εἶναι πιὰ πεισμένη χάμω. Ἐχει ἐξαφανιστῇ!

Ἡ Ἑλληνοπούλα δὲν μπορεῖ νὰ χάσῃ ὅμως οὔτε στιγμή γιὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ αἴνιγμα τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Φρίντα. Ἐκεῖνο ποὺ προέχει εἶναι νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀμέ-

σως από το μέρος αυτό μαζί με τ' άλλα δύο παιδιά. Οι πυροβολισμοί θά έχουν κιόλας ξεσηκώσει τους Γερμανούς και τὰ Έλληνόπουλα, αν καθυστερήσουν λίγο θά βρεθούν κλεισμένα μέσα σ' ένα κλοιό θανάτου.

— Έλάτε παιδιά!, φωνάζει στο Σπίθα και στο Διαβολάκο.

Το θάξουν και οι τρεις στα πόδια και χάνονται τρέχοντας στο βάθος του δρόμου. Μερικά λεπτά αργότερα ολόκληρη η περιοχή έχει κυκλωθή από μεγάλες δυνάμεις Γερμανών με έπικεφαλής τη Φρίντα και ένα ξανθό μεγαλόσωμο άντρα με πολιτικά που δεν είναι άλλος από τον Γερμανό κατάσκοπο Χάνς Στράμπ, το νέο βοηθό της Γερμανίδας.

Μά είναι πιά άργά. Τά πουλιά έχουν πετάξει μακριά.

Το γουρουνόπουλο

Η ΕΥΤΥΧΙΑ του Σπίθα δεν περιγράφεται. Το άδισκόπα πεινασμένο παιδί βρίσκεται στον παράδεισο. Την προηγούμε-

νη μέρα, πήγε σ' ένα χωριό κοντά στην Αθήνα και με χρήματα που του έδωσε ο Γιώργος αγόρασε ένα γουρουνόπουλο!

Το παιδί με το άχόρταγο στομάχι ψήνει τώρα το γουρουνόπουλο αυτό μέσα στην αύλη του σπιτιού τους πάνω σε θράκα από ξύλα περασμένη σε μιὰ σουθλα! Και τραγουδάει καθώς γυρίζει την σουθλα:

«Ψήσου, ροδοκεκκίνισου, γουρουνόπουλο μικρό! και μεγάλη ναι τιμή σου που θά σε μασήσω εγώ! Έχω δυνατό σαγόνια κι' έχω δόντια κοφτερά, που λιανίζουνε πεπόνια, μὰ και κόκκαλα σκληρά! Γουρουνόπουλό μου ψήσου, ψήσου, ροδοκεκκίνισου!...»

Όλα πήγαιναν καλά και το γουρουνόπουλο κοντεύει πιά νά ψηθή, όταν από το έσωτερικό του σπιτιού προβάλλει ο Γιώργος από ένα παράθυρο και φωνάζει:

— Έλα μέσα, γρήγορα, Σπίθα! Το σπίτι έχει κυκλωθή από τους Γερμανούς!

Ο Σπίθας σηκώνει το κεφάλι του και βλέπει πραγματικά μέσα από τὰ κάγκελα της αύλης μερικούς Γερμανούς στρατιώτες να πλησιάζουν με τὰ όπλα τους προτεταμένα, κυκλώνοντας το σπίτι. Ανάμεσά τους ξεχωρίζει τη σιλουέττα της Φρίντα κι' ενός ύψηλου ξανθού άντρα, του Χάνς Στράμπ!

— Μανούλα μου μουγγρίζει ο Σπίθας με λύσσα. Θέ-

λουνε νά μου φάνε... τὸ γου ρουνόπουλο οἱ παλιογερμανοράδες! Π'σω καὶ σὰς ἔφα γα!

Καὶ ξεχνώντας τὸν τρομερὸ κίνδυνο πού διατρέχει, κάνει νά ὀρμήσῃ πρὸς τὴν ἔξοδο τοῦ κήπου. Μὰ ὁ Γιώργος ἔχει κιόλας πηδήσει ἔξω ἔχει ἀρπάξῃ τὸ Σπίθα ἀπὸ τὸ σβέρκο καὶ τὸν τραβάει μέσα στὸ σπιτί.

Κλείνει τὴν πόρτα τὴν ἀμπαρώνει καὶ φωνάζει στὰ ἄλλα παιδιὰ πού ἔχουν πάρει θέσεις κιόλας μὲ πιστόλια στὸ χέρι στὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ:

— Μὴ σπαταλήσετε πολεμο φόδια! Πρέπει νά κρατήσουμε ὅσο περισσότερο μπορέσουμε!

Αὐτὸ πού συμβαίνει εἶναι ἐντελῶς ἀπροσδόκητο γιὰ τὸ Παιδί - Φάντασμα. Καθὼς στεκόταν στὸ παράθυρο καὶ παρακολουθοῦσε νελώντας τὸ Σπίθα νά ψήνῃ τὸ γουρουνόπουλό του, εἶδε τοὺς Γερμανοὺς νά πλησιάζουν. Δὲν ξέρεי πῶς ἡ Φρίντα κατάρθωσε νά ἀνακαλύψῃ τὸ σπιτί του μὰ εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι τὰ Ἑλληνόπουλα δὲν θὰ μπορέσουν νά θγοῦν ζωντανὰ ἀπὸ τὴν παγίδα αὐτὴ τοῦ θανάτου. Αὐτὸ εἶναι ἴσως τὸ τελευταῖο ἐπεισόδιο στὸν ἀγῶνα του μὲ τὴν τρομερὴ Γερμανίδα κατασκόπο. Τὸν πρῶτο γῦρο τὸν ἐκέρδισε αὐτὸς ἀποκαλύπτοντας τὸ μυστήριό τοῦ Χούσερ καὶ τσακίζοντας τὴν ὀργάνωσι τῶν Γερμανῶν πρακτόρων

τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ δεύτερο γῦρο ὅμως φαίνεται ὅτι τὸν κερδίζει τώρα ἡ Φρίντα.

Ἡ φωνὴ τῆς Γερμανίδας, ἀντηχεῖ ἀπὸ ἔξω:

— Παιδί — Φάντασμα δὲν σοῦ μένει παρὰ νά παραδοθῇς διαφορετικὰ θὰ τινάξου με τὸ σπιτί σου στὸν ἀέρα μαζί σου καὶ μαζί μὲ τοὺς φίλους σου! Θὰ ἐκδικηθῶ ἔτσι γιὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέ- ρα μου!

Ὁ Γιώργος δὲν ἀπαντᾷ. Ἐχεὶ σηκώσει τὸ τηλέφωνο καὶ συνθέτει ἕναν ἀριθμό.

— Ἐδῶ, Παιδί - Φάντασμα!, λέει θιαστικά. Τὸ σπιτί μου εἶναι κυκλωμένο ἀπὸ Γερμανοὺς! Θέλω βοήθεια! Νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ πρώτη δ- μάς κρούσεως νά ἔρθῃ νά κἀνῃ ἕναν ἀντιπερισπασμὸ στὰ νῶτα τῶν Γερμανῶν γιὰ νά μᾶς δώσουν τὴν εὐκαιρία νά ξεφύγουμε! Ὅσο μποροῦν πιὸ γρήγορα!

Κλείνει τὸ τηλέφωνο καὶ τρέχει σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τρία παράθυρα ὅπου παίρνει θέσι μ' ἕνα αὐτόματο στὰ χέρια. Τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποῦ φτάνει στὸ παράθυρο βλέπει δυὸ Γερμανοὺς μὲ χειροβομβίδες στὰ χέρια νά ἐτοιμάζονται νά τίς πετάξουν ἕναν τῖον τοῦ σπιτιοῦ!

Χωρὶς νά χάσῃ οὔτε στιγμή, στρέφει τὸ αὐτόματο πρὸς τὸ μέρος τοὺς καὶ πιέζει τὴν σκανδάλη. Οἱ Γερμανοὶ καθὼς ἔχουν σηκώσει ψηλὰ τὰ χέρια τοὺς σταματοῦν τὴν κίνησί τοὺς σὰν νά μετάνιωσαν, ἀφήνουν νά πέ-

σουν οι χειροβομβίδες μπροστά στα πόδια τους και τινάζονται στον αέρα με τρομακτικό κρότο.

Αμέσως τα όπλα και των Γερμανών και των Ελλήνων αρχίζουν μια συμφωνία την άπαλσια συμφωνία του θανάτου. Σφαίρες ταξιδεύουν εις τὸν αέρα σφυρίζοντας ανατριχιαστικά και κραυγές πόνου ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸ μέρος τῶν Γερμανῶν πού σπεύδουν νὰ κρυφτοῦν πίσω ἀπὸ κορμούς δέντρων καὶ πόρτες γειτονικῶν σπιτιῶν.

Ἔξοδος ἡρώων

Ε ΤΣΙ ἀρχίζει μιὰ μάχη πού εἶναι προορισμένη νὰ μεῖνῃ ἱστορική στὰ χρονικά τοῦ πολέμου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως τῶν Ἑλλήνων ἑναντίον τῶν εἰσβολέων!

Γιὰ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα τὰ Ἑλληνόπουλα, ἀποκρούουν τίς ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν πού ἔχουν ζητήσει ἐνισχύσεις καὶ χτυποῦν τὸ σπίτι μὲ ὅλα τὰ ὅπλα πού διαθέτουν ἀπ' ὅλες τίς μεριές!

Ἐκεῖνος ὅμως πού μάχεται σὰν ἀληθινὸ λιοντάρι εἶναι ὁ Σπίθας. Τὸ ἀδιάκοπα πεινασμένο παιδί πολυμάει μὲ τὸ ἓνα μᾶτι στοὺς Γερμανούς καὶ τὸ ἄλλο στό... γουρουνόπουλο πού ἐξακολουθεῖ νὰ ψήνεται ἢ μᾶλλον νὰ καρβουνιάζεται πιά ἀκίνητο ἐπάνω στὴ φωτιά!

— Μανούλα μου, θογγάει μὲ ἀπόγνωσι κάθε τόσο. Θὰ γίνῃ κάμθουνο! Κακοῦργοι

Γερμανοί, δὲν περιμένατε, τουλάχιστον νὰ ψήσω καὶ νὰ φάω τὸ γουρουνόπουλό μου πρὶν κάνετε τὴν ἐπίθεσί σας;

Νυχτώνει σιγά - σιγά καὶ αὐτὸ γεμίζει τὸ Γιώργο μὲ χαρά. Ξέρει ὅτι ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐπίθεσις τῶν Ἑλλήνων πατριῶν καὶ τὸ σκοτάδι θὰ καλύψῃ τίς κινήσεις τους καὶ θὰ κάνῃ πῶς εὐκόλῃ τὴν ἀπόδρασι τῶν πολιορκημένων.

Στὸ μεταξύ ὅμως καὶ οἱ Γερμανοὶ ἔχουν κάνει προόδους. Τὸ σπίτι ἔχει μισογκρεμιστῇ κάτω ἀπὸ τίς ριπὲς τῶν αὐτομάτων τους καὶ τίς ἐκρήξεις τῶν χειροβομβίδων τους καὶ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή θὰ ἐπιτεθοῦν γιὰ νὰμποῦν ἐκεῖ μέσῃ καὶ νὰ ἐξοντώσουν τὰ ἡρωϊκὰ παιδιὰ! Τὸ φοβάται πολὺ αὐτὸ ὁ Γιώργος. Οἱ σφαίρες τους ἔχουν ἐξαντληθῇ σχεδὸν τελείως καὶ δὲ θὰ μπορέσουν νὰ κρατήσουν σὲ μιὰ νέα ἐπίθεσι.

Καὶ τότε, ξαφνικά, παλεμὶ κὲς κραυγὲς ἀντηχοῦν μέσα στὴ νύχτα καὶ νέα πιστόλια καὶ αὐτόματα ἔρχονται νὰ πάρουν μέρος στὴ συμφωνία τοῦ θανάτου!

Εἶναι οἱ Ἑλληνες πατριῶτες! Εἶναι ἡ πρώτη ὁμάς κρούσεως τῆς πατριωτικῆς ὁργανώσεως τοῦ Παιδιοῦ — Φάντασμα! Ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς πῶς τολμηροὺς, πῶς ἀποφασισμένους καὶ πῶς ἡρωϊκοὺς πατριῶτες πού εἶναι ἱκανοὶ νὰ τὰ θγάλουν πέρα μὲ πενταπλάσιες δυνάμεις Γερμανῶν!

Οἱ στρατιῶτες τοῦ Χίτλερ πού εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐξαπο-

λύσουν την τελειωτική επί-
θεσί τους, υποχωρούν ξαφνι-
σμένοι και τρομαγμένοι.
Τά παιδιά έντεινουν την ά-
μυνά τους και οι Γερμανοί
βρίσκονται έτσι κλεισμένοι
ανάμεσα σέ δύο πυρά!

Πανικός άρχίζει νά τούς
κυριεύη και οι γραμμές των
άρχίζουν νά σπάσουν και νά
σκορπίζονται.

— Έμπρός, παιδιά!, φω-
νάζει ο Γιώργος Θαλάσσης.

Σάν ένας άνθρωπος, τά
τέσσερα Έλληνόπουλα κι-
νούνται ταυτόχρονα. Όρμά-
νε έξω και ρίχνονται επάνω
στούς Γερμανούς που υποχω-
ρούν! "Όχι και οι τέσσερις
άμως. Ό Σπίθας τρέχει πρῶ-
τα κοντά στο ψητό γουρου-
νόπουλο που έχει γίνει πιά
κάρβουνο! Δοκιμάζει νά τό
δογκώσει, μιά είναι τό ίδιο
σάν νά θέλη νά φάη κάρβου-
να!

Μέ τό στήθος γεμάτο λύ-
σα τότε έναντιόν των τυράν-
νων, που τόν έκαναν νά χά-
ση ένα τόσο νόστιμο φαγη-
τό, τό άδιδάκτοα πεινασμένο
παιδί σηκώνει τή σούβλα
και χυμεί ανάμεσα στούς
έχθρους. Στριφογυρίζοντας,
τή σούβλα άγρια, άρχίζει,
νά πούς κοπανάει στο κεφάλι
μέ τό καρβουνισμένο
γουρουνόπουλο!

Η μάχη δέν κρατάει γιά
πολύ άκόμη. Οι Γερμανοί
χάνουν τό ήθικό τους καθώς
δέχονται χτυπήματα παντού
μέσα στο σκοτάδι και τό
θάζουν στά πόδια. Οι Έλ-
ληνες σπεύδουν νά άποσυρ-

θούν από τό πεδίο τής μά-
χης και σκορπίζουν κι' αύ-
τοι μέσα στη νύχτα. "Όταν
άμως συγκεντρώνονται άργό-
τερα στο σπίτι ενός από αύ-
τούς κάνουν μιά διαπίστω-
σι που τούς γεμίζει τρόμο.
Τό Παιδί - Φάντασμα δέν εί-
ναι ανάμεσά τους! Τό ήρωϊ-
κό Έλληνόπουλο ο μικρός,
άλλά μεγαλοφυής άρχηγός
τους έχει έξαφανιστή!

Τό πριονάκι

ΓΙΑ ΝΑ καταλά-
βουμε τι ακριβώς
έχει συμβή πρέπει νά γυρί-
σουμε πίσω, στην ώρα που
οι Γερμανοί σκορπίζουν και
οι Έλληνες φεύγουν μέσα
στη νύχτα.

Ό Γιώργος έχει δώσει δι-
αταγές νά ακολουθήσουν οι
Έλληνες διαφορετικό δρόμο
ό καθένας ώστε νά μή μπο-
ρέσουν νά τούς πιάσουν ό-
λους οι Γερμανοί αν φτά-
σουν ξαφνικά ένισχύσεις. Ό
ίδιος ακολουθεί ένα ξερημο
και στενό δρομάκο.

Και τότε, ξαφνικά, καθώς
έχει φτάσει πιά στην άλλη
άκρη του δρομάκου, βλέπει
μιά σιλουέττα νά προβάλλη

μπροστά του. Την άναγνωρίζει άμέσως. Είναι ή Φρίντα!

Κάνει νά τραβήξη τὸ πιστόλι του ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμή κάτω σκληρὸ ἀκουμπάει στὴν πλάτη του καὶ μιὰ ἀντρικὴ φωνὴ λέει ἄγρια:

— Ἀκίνητος! Ἐχασες τὸ παιγνίδι, μολονότι κέρδισες τὴ μάχη, Παιδί - Φάντασμα. Ταξίδεψε τώρα στὸν ἄλλο κόσμο!

— Μή!, φωνάζει ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ή Φρίντα. Μὴν πυροβολήσης Χάινς! Τὸν θέλω ζωντανό! Θέλω νά ἐκδικηθῶ γιὰ ὅσα ἔχει κάνει ἐναντίον τῆς πατρίδας μας! Θὰ τὸν βασανίσω! Καὶ θὰ τὸν κάνω νὰ ἀποκαλύψῃ ὅλα τὰ μυστικὰ τῶν Συμμάχων ποὺ ξέρε!

Ὁ Χάινς Στράμπ ἀπαντάει:

— Σὲ συμβουλεύω νά τὸν σκοτώσουμε ἐδῶ τώρα Φρίντα! Δὲν πρέπει νά παῖζῃ κα νεὶς μὲ τὸ Παιδί - Φάντασμα! Τὸ καταραμένο αὐτὸ Ἑλληνομόπουλος ἔχει ξεφύγει πολλὰς φορές τοῦ παρελθόν ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ γάρου! Ἄς τὸν σκοτώσουμε ὅσο τὸν ἔχουμε στὰ χέρια μας!

— Ὅχι!, λέει μὲ πείσμα ή Γερμανίδα. Τὸν θέλω ζωντανό!

— Πολὺ καλὰ!

Τὸ πιστόλι τοῦ Στράμπ, σηκώνεται καὶ πέφτει βαρεὶα στὸ κρανίσι τοῦ Ἑλληνομόπουλου. Ὁ Γιώργος νοιώθει καμπάνες νά ἀντηχοῦν στ' αὐτιά του καὶ χιλιάδες

ἥλιοι ἀρχίζουν νά στριφογυρίζουν μπροστὰ στὰ μάτια του. Ἐπειτα πέφτει σὲ μιὰ σκοτεινὴ ἀβυσσο χωρὶς τέλος.

***

Ὅταν ἀνοίγει τὰ μάτια τοῦ βλέπει ὅτι θρῖσκεται μὲ σα σ' ἓνα μεγάλο δωμάτιο ἐπιπλωμένο μὲ ἐπιπλά γραφείου. Τὸν ἔχουν δέσει σὲ μιὰ καρέκλα μὲ τὰ χέρια πίσω. Μπροστὰ τοῦ στέκεται ὁ Χάινς Στράμπ καὶ πρὸ πέτρα εἶναι καθισμένη ή Φρίντα.

Ἐνα διαθελικὸ χαμόγελο ἀπλώνεται στὸ πρόσωπο τῆς Γερμανίδας. Τὰ μάτια τῆς λάμπουν σὰν ἀνασημμένα κόρβουνα.

— Λοιπὸν; ρωτᾷ με φωνὴ ποὺ τρέμει ἀπὸ τὸ μῦθος. Πῶς σοῦ φαίνεται ἐδῶ Παιδί - Φάντασμα; Θὰ γλεντήσουμε ξέρεis, ἀπόψε! Ἐλπίζω νά δεχθῆς νά τραγουδήσης γιὰ νά μᾶς διασκεδάσης!

Ὁ Γιώργος δὲν ἀπαντᾷ. Νοιώθει ἓνα κύμα χαρᾶς νά πλημμυρίζῃ τὸ στήθος του. Οἱ Γερμανοὶ δὲν τοῦ ἔχουν ἀφαιρέσει τὸ ρολοὶ τοῦ χειριοῦ του! Δὲν ὑποψιάζονται φυσικὰ, ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ ρολοὶ εἶναι κρυμμένο κάτι ποὺ μπορεῖ νά ἀπαλῶσῃ στὸ Ἑλληνομόπουλο τὴν ἐλευθερίαν του ἂν ή τύχη εἶναι εὐνοϊκή!

Δὲν ξέρουν ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ ρολοὶ εἶναι στερεωμένη μιὰ μετᾶλλινη πλάκίτσα μὲ σα στὴν ὁποία εἶναι κρυμμέ

νο ένα μικροσκοπικό αλλά άποτελεσματικό, πριονάκι, που μπορεί να κόψει τα πάντα!

Καθώς έχει τα χέρια στη ράχη του το Παιδί - Φάντασμα καταφέρνει να βγάλει το πριονάκι χωρίς να γίνη αντιληπτός και αρχίζει να δουλεύει με άνεπαίσθητες κινήσεις.

— Λοιπόν; ρωτάει πάλι η Φρίντα. Θά μιλήσης, Παιδί-Φάντασμα;

— Τι θέλεις να μάθης, Γερμανίδα; ρωτάει ο Γιώργος.

Θέλει να κερδίση καιρό. Να κόψει το σκοινί που δένει τα χέρια του πριν οι κακοὺργοι αὐτοὶ τύραννοι τὸν σκοτώσουν!

— Θέλω να μου πῆς που μπορώ να βρω το ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεώς σου!

Ὁ Γιώργος μένει γιὰ μερικές στιγμές σιωπηλός σὰν να σκέπτεται τάχα ἂν πρέπει να μιλήσῃ ἢ ὄχι. Ἐπειτα λέει:

— Καὶ τί ἔχω να κερδίσω ἂν μιλήσω;

Ἡ Φρίντα τὸν κυττάζει παρὰνεμένη. Δὲν περίμενε κάτι τέτοιο. Δὲν ἤλπιζε ὅτι τὸ Παιδί - Φάντασμα θὰ δεχόταν ποτὲ να μιλήσῃ. Τοῦ ἔκανε ἀπλῶς τὴν ἐρώτησι αὐτὴ γιὰ να θρῆ μιὰ πρόφασιν να τὸν βασανίσῃ.

— Ἄν μιλήσης καὶ ἀποκαλύψῃς τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν συντρόφων σου λέει, θὰ σὲ ἀφήσουμε ἐλεύθερο!

Ὁ Γιώργος κουνάει τὸ κεφάλι του.

— Δὲ σὲ πιστεύω!, λέει. Θὰ δεχτῶ να μιλήσω ἂν μεθεβαιώσῃ κάποιος στὸ λόγο τοῦ ὁποίου να ἔχω ἐμπιστοσύνη!

— Καὶ σὲ ποιὸν ἔχεις ἐμπιστοσύνη;

— Σ' ἓναν ἀνώτερο ἀξιωματικό! Ἄν παραδειγματος χάριν ὁ φρούραρχος τῆς Ἀθήνας μοῦ δώσῃ τὸ λόγο τῆς στρατιωτικῆς του τιμῆς ὅτι θὰ με ἀφήσετε ἐλεύθερο, ἂν μιλήσω δεχομαι να σὰς πῶ ἀπὸ πού θέλετε!

— Λὲς ψέματα, Παιδί-Φάντασμα! Προσπαθεῖς ἀπλῶς να κερδίσῃς χρόνο! Μὰ δὲν θὰ πέσω στὴν παγίδα σου! Θὰ σὲ σκοτώσω καί...!

Ὁ Χάνς Στρόμπ ἀπλώνει τὸ χέρι του καὶ πιάνει τὸ χέρι τῆς Φρίντας καθὼς αὐτὴ στρέφει τὸ πιστόλι τῆς πρὸς τὸ στήθος τοῦ Ἑλληνόπουλου.

— Μὴν τὸν σκοτώνῃς ἀκόμη Φρίντα!, λέει. Μπορεῖ να λήθῃ ἀλήθεια! Γιὰ σκέψου πόσο θὰ δοξαστοῦμε ἂν σ' ἐμᾶς τὸ Παιδί - Φάντασμα προδῶσῃ τοὺς συντρόφους του καὶ μᾶς δώσῃ ἔτσι τὴν εὐκαιρία να ἐξοντώσουμε τὴν τρομερώτερη ὀργάνωσι ἀντιστάσεως τῆς Εὐρώπης! Θὰ γίνουμε πλούσιοι καὶ με γάλα ἀξιώματα μᾶς περιμένουν. Ἄν ἐξ ἄλλου λήθῃ ψέματα τότε σοὺ ὑπόσχουμαι να τὸν γδάρω ζωντανὸ με τὰ ἱδια μου τὰ χέρια!

— Πολὺ καλὰ!, λέει ἡ Γερ

μανίδα. "Ας καλέσουμε τον φρούραρχο!

Ἀπόδρασις

Β ΓΑΙΝΕΙ ἀπὸ τὸ δωμάτιο γιὰ νὰ πάη νὰ τηλεφωνήσῃ εἰς τὸν φρούραρχο. Μὲ ἡρεμία ἀλλὰ μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτῃ ἀγωνία τὸ Παιδί - Φάντασμα συνεχίζει τὴ δουλειά του. Τὰ δάχτυλά του κινοῦνται γοργὰ κόβοντας σιγά - σιγά τὸ σκοινὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ μικροῦ πριονιοῦ.

Ὁ Χάνς Στρόμπ μένει γιὰ μερικὲς στιγμὲς σιωπηλός. Ἐπειτα πηγαίνει κοντὰ στὸ Παιδί - Φάντασμα καὶ στέκεται μπροστά του μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα γεμάτος ἀπειλή.

— Ξέρεις καταραμένο Ἑλληνόπουλο λέει θὰ ἤθελα πολλὴ νὰ μάς λὲς ψέματα! Θὰ ἤθελα πολλὴ νὰ μοῦ δώσης τὴν εὐκαιρία νὰ δοκιμάσω ἐπάνω σου μερικὰ νέα κόλπα βασανιστηρίων ποὺ ἔμαθα σὲ μιὰ εἰδικὴ σχολὴ στὸ Βερολῖνο! Θά...

— Χάνς!, ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς Φρίντας ἀπὸ τὸ ἄλλο

δωμάτιο. "Εἰλα δὴ μιὰ στιγμή!

— "Ερχομαι...

Ὁ Γιώργος νοιώθει νὰ τὸν πλημμυρίζῃ ἓνα κύμα χαρᾶς. Εἶναι πολὺ τυχερός. Τὴ στιγμή ἀκριβῶς ποὺ ὁ Στρόμπ τοῦ γυρίζει τὴν πλάτη καὶ κατευθύνεται πρὸς τὴν πόρτα τὸ σκοινὶ ποὺ δένει τὰ χέρια του κόβεται καὶ τὸ Ἑλληνόπουλο ἐλευθερώνεται! "Ὅχι ἐντελῶς ὅμως. Τὰ πόδια εἶναι ἀκόμη δεμένα στὰ πόδια τῆς καρέκλας.

Σκύβει καὶ τὰ δάχτυλά του ἀρχίζουν νὰ δουλεύουν πυρετωδῶς προσπαθώντας νὰ λύσουν τὸ σκοινὶ. Πρέπει νὰ τελειώσῃ πρὶν οἱ Γερμανοὶ ξαναμποῦν στὸ δωμάτιο, πρὶν εἶναι πολὺ ἀργὰ πιά γιὰ νὰ ξεφύγῃ!

Τέλος νοιώθει τοὺς κόμπους νὰ ὑποχωροῦν κάτω ἀπὸ τὰ δάχτυλά του. νὰ χαλαρώνουν καὶ νὰ ἀνοίγουν. Τὰ πόδια του εἶναι κι' αὐτὰ ἐλεύθερα τώρα!

Δέ χάνει οὔτε στιγμή. Τρέχει πρὸς τὸ παράθυρο τὸ ἀνοίγει ἀλλὰ πρὶν βρῇ τὸν καιρὸ νὰ σκαρφαλώσῃ στὸ περβάζι καὶ νὰ περδῇ ξέω ἀκούει τὴν πόρτα τοῦ δωματίου ν' ἀνοίγει πίσω του.

Δὲν χάνει τὴν ψυχραιμία του καὶ τὴν ἐτοιμότητά του ποὺ τόσες φορές τὸν ἔχουν σώσει ἀπὸ κίνδυνο θανάτου. Μὲ μιὰ γοργὴ κίνησι χάνεται πίσω ἀπὸ τὶς βαρεῖες κουρτίνες τοῦ παραθύρου, ποὺ κρέμονται ὥς τὸ πάτω-

μα καὶ τὸν σκεπάζουν ἔντε-
λως.

Τὴν ἐπόμενη στιγμή, ὁ Χάνς καὶ ἡ Φρίντα μπαίνουν στὸ δωμάτιο. Κραυγὲς ἐκ-
πλήξεως καὶ λύσσας ἀντη-
χοῦν.

— "Εφυγε!, οὐρλιάζει ἡ
Φρίντα. "Εκοψε τὰ σκοινιά
του καὶ ἔφυγε! Πήδησε ἀπὸ
τὸ παράθυρο!

Τρέχουν καὶ οἱ δυὸ στὸ
παράθυρο κυττάζουν ἔξω
καὶ δὲ βλέπουν παρὰ τὴ σκο-
τεινὴ νύχτα.

— "Εφυγε!, λένε πάλι κι'
οἱ δυὸ μαζί.

Μένουν ἐκεῖ κατάπληκτοι,
χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ κινη-
θοῦν καὶ χωρὶς νὰ υποψιά-
ζονται ὅτι τὸ Παιδί - Φάντα-
σμα ὁ ἀνθρωπος ποὺ νομί-
ζουν ὅτι ἔχει φύγει βρῆσκε-
ται μιὰ σπιθαμὴ διπλά τους
πίσω ἀπὸ τὴν κουρτίνα.

Ὁ Χάνς Στρόμπ κάνει μιὰ
κίνησι πρὸς τὴν πόρτα μὰ ἡ
Φρίντα τὸν συγκρατεῖ.

— Εἶναι περιττὸ νὰ τὸν
κυνηγήσουμε!, τοῦ λέει. Τὸ
Παῖδι — Φάντασμα θὰ βρί-
σκεται τώρα μακριὰ καὶ κα-
νένας δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἀ-
νακαλύψῃ μέσα τῇ νύχτα.
Γίνεται ἓνα μὲ τὸ σκοτάδι,
σὰν ἀληθινὸ φάντασμα! Χά-
σαμε τὸ παιγνίδι Χάνς! Εἴ-
χες δίκιο! "Επρεπε νὰ τὸν
σκοτώσω ἐπὶ τόπου στὸ δρό-
μο, τῇ στιγμήν ποὺ τὸν πιά-
σαμε! Τώρα εἶναι πιὰ ἀργά.
Θὰ παρούσιασῇ ἄλλη τέ-
τοια εὐκαιρία; Θὰ μπορέ-
σουμε ποτέ νὰ ξαναπιάσου-
με τὸ Παιδί — Φάντασμα;

— Θὰ τὸν ξαναπιάσουμε
ἀργὰ ἢ γρήγορα!, λέει ὁ
Στρόμπ. Μὴ ξεχνᾷς ὅτι ἔ-
χουμε ἓναν πολῦτιμο σινερ-
γάτη: τὸ Μάνο Φρούσια!

Μὲ δυσκολία ὁ Γιώργος
συγκρατεῖ μιὰ κραυγὴ ἐκ-
πλήξεως πίσω ἀπὸ τὴν κουρ-
τίνα του. Ὁ Μάνος Φρού-
σιας! Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ
προδότης ποὺ ὠδήγησε τοὺς
Γερμανοὺς στὸ σπῆτι του!
Τώρα τὰ καταλαβαίνει ὅλα!
Ὁ ἀνθρωπος αὐτὸς ποὺ εἴ-
ναι ἓνα ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς
πατριωτικῆς ὀργανώσεως,
τοῦ Παιδιοῦ — Φάντασμα ἐρ-
γάζεται σπῆ μυστικὴ ὑπηρε-
σία καὶ στὸ παρελθὸν ἔχει
προσφέρει πολῦτιμες ὑπηρε-
σίες στοὺς "Ελληνες πατριώ-
τες. Φαίνεται ὅμως ὅτι στὴν
πραγματικότητά εἶναι ἓνας
γνήσιος καὶ πιστὸς πράκτωρ
τῶν Γερμανῶν καὶ ὅλη ἡ συ-
μπεριφορὰ του εἶχε σκοπὸ
νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύ-
νη τῶν πατριωτῶν καὶ νὰ
μάθῃ τὸ σπῆτι τοῦ Παιδιοῦ -
Φάντασμα!

"Ετσι κι' ἔγινε. Ὁ Φρού-
σιας ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς λί-
γους πατριώτες ποὺ ἤξεραν
τὸ σπῆτι τοῦ ἀρχηγοῦ τους.
Τὸ εἶχε μάθει δυὸ μέρες πρὶν
ὅταν ὁ Γιώργος χρειάστηκε
νὰ κουβεντιάσῃ μαζ' τοῦ ἐ-
πειγόντως. Καὶ εἶχε σπεύσει
ὁ προδότης νὰ δώσῃ τὴ διεύ-
θυνσι τοῦ σπιτιοῦ του στὴν
Φρίντα!

— Ναὶ!, λέει ἡ Γερμανί-
δα. "Εχουμε τὸ Μάνο Φρού-
σια! Αὐτὸς θὰ μᾶς παραδῷ
στὸ Παιδί - Φάντασμα!...

Καί τότε θά έκδικηθῶ! Πολύ σκληρά! Καί τώρα πρέπει ν' ἀλλάξω σπίτι. Δέν μπορῶ νά μείνω ἄλλο ἐδῶ τώρα πού τὸ Παιδί - Φάντασμα ξέρει πού μένω! Θά μετακομίσω ἀπόψε κιόλας σ' ἕνα ἄλλο σπίτι, πού ἔχω στή διάθεσί μου στήν ὁδὸ Φαλήρου... Πᾶμε νά με βοηθήσης νά ἐτοιμάσω τὰ πράγματά μου.

Ὁ Γιώργος τοὺς ἀκούει νά θγαίνουν ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Παραμερῖζει ἐλαφρὰ τὴ κουρτίνα θιλείπει ὅτι τὸ δωμάτιο εἶναι ἄδειο διασκελίζει τὸ περθεάζει τοῦ παραθύρου καὶ ἀφήνει τὸ κορμί του νά πέσει ἀπαλὰ στὸ χῶμα. Διασχίζει μιά μικρὴ αὐλὴ καὶ θγαίνει στὸ δρόμο. Ἀπομακρύνεται γοργὰ μέσα στὴ νύχτα καὶ διαπιστώνει ὅτι θρίσκειται στὴ συνοικία τοῦ Κολωνακίου. Πρέπει νά βιασθῇ. Πρέπει νά γυρίσῃ κοντὰ στοὺς δικούς του καὶ νά προετοιμάσῃ τὸ τελειωτικὸ χτύπημα πού θά τερματίσῃ τὸν πόλεμό του με τὴν τρομερὴ κόρη τοῦ νεκροῦ κατασκόπου τοῦ Χίτλερ!

Μὲ τὸ δάχτυλο στὴ σκανδάλῃ

ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ με σάνυχτα, ὅταν ξανααὐτοκίνητο τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ μπαίνει στὴν ὁδὸ Φαλήρου καὶ σταματᾷ μπρὶςτὰ σὲ μιά μονοκατοικία. Κιρμιμμένα σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ δράμου πίσω ἀ-

πὸ δέντρα ἢ μέσα σὲ κοιλὰ μαπα εἰσόδων τὰ τέσσερα Ἑλληνόπουλα ἄγρυπνα παρακολουθοῦν τὶς κινήσεις ἐκείνων πού θγαίνουν ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Εἶναι ἕνας ἄντρας καὶ μιά γυναίκα: Εἶναι ὁ Στρόμπ καὶ ἡ Φρίντα Χόιερ!

Οἱ δυὸ πράκτορες τοῦ Χίτλερ ἀνοίγουν τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἀρχίζουν νά μεταφέρουν μέσα βολῆτες καὶ διάφορα δέματα. Ὅταν τελειώνουν ὁ Χάνς Στρόμπ καὶ ληνυχτίζει τὴ Φρίντα καὶ ἀρχίζει νά ἀπομακρύνεται ἀφήνοντας τὸ αὐτοκίνητο ἐμπρὸς στὸ σπίτι της.

Μ' ἕνα σαρκαστικὸ χαμόγελο σπὸ πρόσωπό του, τὸ Παιδί - Φάντασμα παίρει ἀπὸ πίσω τὸ Γερμανό. Γλιστράει ἀθόρυβα μέσα στὸ σκοτάδι σὰν ἀληθινὸ φάντασμα, ἔτοιμος νά ριχτῇ πάνω στὸν κατὰσκοπο με τὴ σκληρὴ ψυχὴ.

Ἐπιτίθεται τὴ στιγμή πού ὁ Στρόμπ ἐτοιμάζεται νά στρίψῃ στὴν πιὸ κοντινὴ γωνία. Μ' ἕνα πῆδημα θρίσκειται κοντὰ του καὶ τὸ χέρι του κινεῖται με ἀσπρασιά, ταχύτητα καὶ ἀφάνταστη ὀρμή. Μὲ τὴν παλάμη τεντωμένη σὰν σπαθί, χτυπᾷ τὸ Γερμανὸ στὸν τράχηλο κλοντάς τον νά τινασθῇ πρὸς τὰ πίσω καὶ νά χτυπήσῃ πάνω σ' ἕνα τοῖχο ὅπου μένει ζαλισμένος καὶ μουδιασμένος, ἀνίκανος νά σαλέψῃ!

Ὁ Γιώργος συνεχίζει τὴν ἐπίθεσι. Δὲ θέλει νά δώσῃ

στον αντίπαλό του τον καιρό να φωνάξη και να ειδοποιήσει έτσι τη Φρίντα. Η γροθιά του κινείται από κάτω προς τα πάνω και χτυπάει στο σαγόνι το Γερμανό. Το κεφάλι του Στρόμπ τινάζεται προς τα πίσω, προσκρούει πάω στον τοίχο και τα γόνατά του λυγίζουν. Ο Γερμανός σωριάζεται σιγά-σιγά χάμω και μένει άσάλετος με τις αισθήσεις χαμένες.

Ο Γιώργος γυρίζει και σφυρίζει σιγανά. Μέσα από το σκοτάδι προβάλλουν τα άλλα παιδιά. Δένουν το Γερμανό, το φιμώνουν και τον κουβαλούν σ' ένα γειτονικό σπίτι που ανήκει σ' ένα μέλος της πατριωτικής όργα-

νώσεως του Παιδιού — Φάντασμα.

Έπειτα κυκλώνουν το σπίτι της Φρίντας. Ο Σπίθας και η Κατερίνα από το πίσω μέρος και ο Γιώργος με το Διαβολάικο από μπροστά.

Ο Γιώργος έχει δώσει διαταγές να μείνουν όλοι τους έξω και να αφήσουν τον ίδιο να μπη μέσα και μόνο σε περίπτωση ανάγκης να τρέξουν να τον βοηθήσουν. Προχωρεί διασκελίζει τα χαμηλά κάγκελα της αυλής πλησιάζει στην πόρτα την ανοίγει άθόρυβα με το εργαλείο του και μπαίνει σαν ύκιος μέσα σ' ένα χώλ. Είναι ένα μικρό χώλ, φωτισμένο άμυδρά από μια αντανάγια που μπαίνει από μια πόρτα στο

Το κεφάλι του Σπίθα προσγειώνεται στο σαγόνι του!

‘Ο Γιώργος επιτίθεται έναντίον του Χάνς Στράμπ!.

θάθος του πού είναι μισάνοι χτη. Μὲ τὸ πιστόλι του στὸ χέρι τὸ ‘Ελληνόπουλο γλιστρᾷ πρὸς τὰ ἐκεῖ. Λίγο πρὶν φτάσῃ ὅμως στὴν πόρτα νοιώθει κάτι σκληρὸ νὰ ἀκουμπᾷ στὴν πλάτη του καὶ ἀκούει μιὰ φωνή, τὴ φωνὴ τῆς Φρίντας νὰ λέῃ στὸ αὐτί του:

— Καὶ πάλι οἱ δύο μας Παιδί — Φάντασμα! Δυστυχῶς γιὰ σένα ἀκούσα τὸ τρίξιμο τῆς πόρτας καθὼς τὴν ἀνοίγεις καὶ πῆρα τὰ μέτρα μου! Ἄφησε τὸ πιστόλι σου νὰ πέσῃ ἂν δὲ θέλῃς νὰ σοὺ φυτέψω μιὰ σφαῖρα στὴ πλάτη! Φυσικὰ αὐτὴ τὴ σφαῖρα θὰ σοὺ τὴν καρφώσω πρὶν περάσουν μερικὰ λεπτά, μὰ

θέλω πρῶτα νὰ μάθω πῶς κατῶρθωσες νὰ μάθῃς τὸ νέο μου σπῖτι πρὶν καλὰ - καλὰ ἐγκατασταθῶ σ’ αὐτό.

‘Ο Γιώργος δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ὑπακούσῃ. Ἀφήνει τὸ πιστόλι του νὰ πέσῃ καὶ κάτω ἀπὸ τὸ σπρώξιμο τοῦ πιστολιοῦ τῆς Γερμανίδας μπαίνει στὸ φωτισμένον δωμάτιο.

Εἶναι ἕνα εἶδος γραφείου. Ἡ Γερμανίδα διατάζει τὸ ‘Ελληνόπουλο νὰ καθήσῃ σὲ μιὰ πολυθρόνα, στέκεται μπροστά του μὲ τὴν πλάτη πρὸς τὴν πόρτα καὶ λέει:

— Πρὶν πεθάνῃς πές μου πῶς θρῆκες τὸ σπῖτι μου αὐτό!

— Εἶναι ἀπὸ πλῶμα, ἀπαντᾷ χαμογελῶντας ἐνῶ ἡ σκέψις

του πηγαίνει στους φίλους του που βρίσκονται έξω.

Πώς θα μπορούσε να τους ειδοποιήσει; Πώς θα μπορούσε να προκαλέσει την επέμβαση τους;

— Είναι απλό! "Όταν έσεϊς νομίζατε ότι ενώ είχα πηδήσει από το παράθυρο και είχα φύγει θρискόμουν δίπλα σας πίσω από την κουρτίνα και άκουσα όλα όσα είπατε. Κι' όταν έπειτα βγήκατε από το δωμάτιο πήδησα από το παράθυρο ήρθα στην οδό Φαλήρου και περίμενα. Δεν άργησε να φτάσει το αυτοκίνητό σας που μου έδειξε ποιο άκριβως ήταν το σπίτι σας.

Το πρόσωπο της Γερμανίδας γεμίζει από μια έκφραση λύπας που το παραμορφώνει και το κάνει από αγγελικό δισβολικό.

— Αυτό ήταν πολύ καλό!, λέει. Σ' έρριξε στα χέρια μου! Και τώρα Παιδί—Φάντασμα έτοιμάσου να πεθάνεις!

Το δάχτυλό της αρχίζει να σφίγγεται πάνω στη σκανδάλη.

‘Ο Σπίθας και ή πείνα του

ΣΤΟ μεταξύ, ο Σπίθας κρυμμένος πίσω από τον κορμό ενός δέντρου πίσω από το σπίτι της Φρίντας υποφέρει πολύ. Τό άδιάκοπα πεινασμένο παιδί με τό άχώρταγο στομάχι κα

ταλαβαίνει ότι μέσα στο σπίτι αυτό πρέπει να υπάρχει τροφή και νοιώθει τό αλμα να άνεβαίνει από κεφάλι του στη σκέψη αυτή.

— Μανούλα μου!, θογγάει κάθε τόσο με άπόγνωσι. Τι πείνα είναι αυτή που νοιώθω! "Ετσι μούρχεται να δαγκώσω τό... δέντρο! Είναι φοβερό να ξέρω ότι μέσα στο σπίτι αυτό υπάρχουν τροφή και κι' εγώ να στέκωμαι εδώ έξω σαν θλάκας!

Τό στομάχι του Σπίθα συσπάται στη σκέψη αυτή και τό βασανισμένο από την πείνα παιδί ξεχνάει τό πάντα. Ξεχνάει τόν πόλεμο και τή σκλαβιά και τούς Γερμανούς και τή διαταγή του Γιώργου. Σάν ρομπότ κινείται πρós τό σπίτι διασκελίζει τό κάγκελα, μπαίνει στην αυλή και πλησιάζει στην πόρτα τής κουζίνας.

Πιάνει τό πόμολο τό γυρίζει και βλέπει με χαρά την πόρτα να υποχωρή. Μπαίνει στην κουζίνα θογγάει από την τσέπη του τό φανάρι του φωτίζει γύρω και ένα θογγητό άπογοητεύσεως ξεπηδάει από τό σπῆθος του.

‘Η κουζίνα είναι άδεια. ‘Εντελώς άδεια! Δεν υπάρχει εκεί μέσα τό παραμικρό φαγώσιμο! Και είναι φυσικό αυτό άφοτι μόλις τώρα μετακόμισε εκεί ή Φρίντα μέσα στη νύχτα!

— Μανούλα μου!, μουρμουρίζει τό καθυστερημένο στο μυσάλό παιδί. ‘Επίτηδες

τὸ ἔκανε ἡ Γερμανίδα! Γιὰ νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν πείνα!

Ἡ σκέψις αὐτὴ τὸν κάνει νὰ ἀγριέψῃ.

— Τώρα θὰ τῆς δείξω ἐγώ!, λέει. Τώρα!

Βγαίνει ἀπὸ τὴν κουζίνα καὶ θρ'ίσκεται σ' ἕνα διάδρομο. Στὸ θάθος τοῦ διακρίνει ἕνα χῶλ ὅπου ὑπάρχει μιὰ ἀνταύγεια. Προχωρεῖ πρὸς τὰ ἐκεῖ, φτάνει εἰς τὸ χῶλ καὶ βλέπει μιὰ μισάνοιχτη πόρτα. Ἀκούει μιὰ φωνή, τὴ φωνὴ τῆς Φρίντας νὰ λήῃ:

— ... Καὶ τώρα Παιδί — Φάντασμα ἐτοιμάσου νὰ πεθάνῃς!

Μ' ἕνα πήδημα θρίσκεται κοντὰ στὴν πόρτα αὐτὴ καὶ βλέπει τὴ Φρίντα ἑτοιμὴ νὰ πυροβολήσῃ ἐναντίον τοῦ Γιώργου μ' ἕνα πιστόλι.

— Μανούλα μου!, μουγυρίζει.

Καὶ χυμᾶει μὲ τὸ κεφάλι μπροστά, σὰν μαινόμενος ταῦρος. Τὸ κεφάλι τοῦ χτυπάει τὴ Γερμανίδα στὴ πλάτῃ ἕνα δέκατο τοῦ δευτερολέπτου πρὶν τὸ δάχτυλό της πιέσῃ τὴ σκανδάλη καὶ στείλῃ στὸ στήθος τοῦ Παιδιοῦ — Φάντασμα μιὰ σφαῖρα.

Ἡ Γερμανίδα χάνει τὴν ἰσορροπία της καὶ τινάζεται πρὸς τὸν ἀντικρινὸ τοῖχο. Τὸ πιστόλι της ἐκπυροσφορεῖ μὰ ἡ σφαῖρα ἀστοχεῖ καὶ πηγαίνει καὶ καρφώνεται στὸ ταβάνι.

Μ' ἕνα πήδημα ὁ Γιώργος θρίσκεται ὀρθίος καὶ καθὼς ἡ Φρίντα ἔχει γυρίσει καὶ ἐ-

τοιμάζεται νὰ πυροβολήσῃ πάλι, δίνει μιὰ κλωτσιὰ στὸ χέρι ποὺ κρατᾷ τὸ πιστόλι.

Ἐνα οὐρλιαχτὸ πόνου ἀντηχεῖ καὶ τὸ πιστόλι ταξιδεύει στὸν ἀέρα καὶ πέφτει πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σπίθα ποὺ τὸ ἀρπάζει σπὸν ἀέρα καὶ τὸ στρέφει ἀγρια πρὸς τὸ μέρος τῆς Φρίντας γρυλλίζοντας:

— Ποῦ ἔχεις βάλει τὰ τρόφιμα παλιογερμανίδα;

— Ἀφῆσε τίς ἀνεσιές, Σπίθα! λέει ὁ Γιώργος πα'ρ νοντάς του τὸ πιστόλι. Ψάξε τὸ σπίτι νὰ τάβῃς!

Καὶ γυρίζοντας στὴ Φρίντα ἐνῶ μπαίνουν στὸ σπίτι ὀρμητικὰ ἡ Κατερίνα καὶ ὁ Διαβολάκος ποὺ ἀκούσαν τὸ πυροβολισμὸ.

— Ἀγαπητὴ μου λέει αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ τέλος εἶναι ὀριστικὸ! Ὁ Στρώμπ θοίσκεται στὰ χέρια μας καὶ σὲ λίγο θὰ δικαιοσθῇ καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ δικαστήριον τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν γιὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ ἔχετε κάνει εἰς θάρος ἀθῶνων ἀνθρώπων. Δέστε τὴν παιδιά!

Ἡ Κατερίνα καὶ ὁ Διαβολάκος δένουν τὴ Γερμανίδα μ' ἕνα σκοινὶ καὶ τὴν ὀδηγοῦν ἔξω. Ὁ Γιώργος πα'ρ νει μαζί του τὸ Σπίθα ποὺ ἔχει ἀνακαλύψει κάπου μιὰ μεγάλη κονσέρβα κρέατος καὶ τρέμει ἀπὸ τὴ συγκίνησι καὶ τοὺς ἀκολουθεῖ στὸ δρόμο. Λίγο πιο πέρα χτυποῦν στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ὅπου ἔχουν ἀφήσει τὸν Χάνς

Στρόμπ. Μπαίνουν μέσα και κλείνουν την πόρτα. "Ένας σπενταγμός, άνασκουφίσεως, βγαίνει από το στήθος του Γιώργου Θαλάσσης. Τελειώσε μία από τις πιο δύσκολες και πιο επικίνδυνες άπστολές της ζωής του...

Η δίκη

ΚΑΠΟΥ στην 'Αθήνα, μέσα σ' ένα μεγάλο υπόγειο είναι συγκεντρωμένοι δέκα άντρες. Είναι καθισμένοι κυκλικά γύρω από έναν άντρα και μία γυναίκα που δεν είναι άλλοι από τον Χάνς Στρόμπ και την Φρ'ντα Χούσερ.

Οι άνθρωποι αυτοί, δικαστικοί και δικηγόροι όλοι τους, είναι το δικαστήριο των 'Ελλήνων πατριωτών, που ο Γιώργος Θαλάσσης συγκαλεί μόνο όταν πρόκειται να δικαστούν μεγάλοι εγκληματίες πολέμου. Σε μία γωνιά του υπογείου, φρουρούμενος από δυο πατριώτες στέκεται ένας άλλος άντρας δειμένος με σκοινί.

Είναι ο Μάνος Φρούσιος ο προδότης ή μάλλον ο Γερμανός Φρίτες Φλίχερ όπως έχει μάθει ο Γιώργος. Πρόκειται για ένα Γερμανό που έμενε πoιν από τον πόλεμο στην 'Ελλάδα και που έπαιξε θαυμασία το ρόλο "Ελληνας και κατάφερε να μπη στην πατριωτική οργάνωση του Παιδιού — Φάντασμα.

Ο Γιώργος παίζει ρόλο εισαγγελέως. Έξηγηεί στο δικαστήριο τα εγκλήματα του Στρόμπ και της Φρίντας κι έπειτα λέει να φέρουν και τον Μάνο Φρούσια και έξηγηεί την άποποίη προδοσία του και το διπλοπρόσωπο ρόλο του.

—Το δικαστήριο λέει όταν τελειώνη θα κρίνη αν οι άνθρωποι αυτοί είναι άξιοι να εξακολουθούν να ζουν και να κάνουν κακό στους συνανθρώπους τους! Είναι άπαισία θηρία με μορφή ανθρώπων και ψυχή σατανά! Οι άνθρωποινο νόμοι και το συμφέρον του έθνους μας άπαιτούν να λειψουν οι άνθρωποι αυτοί από το πρόσωπο της γής! Και έχουμε το δικαίωμα να τους καταδικάσουμε, όπως οι Γερμανοί τύραννοι παίρνουν το δικαίωμα να δικάζουν να καταδικάζουν και να εκτελούν "Ελληνες πατριώτες που δεν θέλουν παρὰ την έλευθερία τους!

Έπειτα από μία σύντομη σύσκεψη το δικαστήριο των πατριωτών βγάξει την άπόφασί του:

«Έπειδή οι κατηγορούμενοι παραβίασαν με τα εγκλήματά τους όλους τους νόμους του ανθρώπου συλλαμβάνοντας βασανίζοντας, φυλακίζοντας και σκοτώνοντας ανθρώπους που το μόνο έγκλημα τους ήταν ότι ήθελαν να ζήσουν ελεύθεροι γι' αυτό, το Δικαστήριο τους κηρύσσει ενόχους και τους καταδικάζει σε θάνατο! Θα έ-

κτελεσθούν λίγο πρίν ξημερώσῃ, ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα σ' ἕνα μέρος ὅπου νὰ μπορέσουν εὐκόλῃ νὰ τοὺς ἔρουνε οἱ δικοὶ τους γιὰ νὰ τοὺς παραλάβουν καὶ νὰ τοὺς θάψουν!»

Γιὰ μερικὲς στιγμὲς, οἱ τρεῖς κατηγορούμενοι μένουν σιωπηλοί, μὲ τὰ πρόσωπα χλωμά, μὲ τὰ μάτια γεμάτα δάκρυα. Νοιώθουν τώρα τὸν τρόμο τοῦ θανάτου ὅπως τόσα θύματά τους ὅτα ἄκουγαν νὰ ἀπαγγέλλεται ἡ θανατικὴ καταδίκη τους ἀπὸ τὸ γερμανικὸ στρατοδικεῖο!

Ἔπειτα ὁ Μάνος Φρούσιας ὁ προσδόχης λέει μὲ φωνὴ ποὺ τρέμει ἀπὸ τὸν τρόμο:

— Ἄν δεχτῶ νὰ μιλήσω καὶ νὰ σᾶς ἀποκαλύψω μεγάλῃ μυστικὰ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ θὰ μοῦ χάρισε τὴ ζωή;

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀπαντᾷ:

— Ἄν αὐτὰ ποὺ θὰ ἀποκαλύψῃς ἀξίζουν πραγματικὰ καὶ ἔχουν μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος θὰ σοῦ χάρισουμε τὴ ζωή. Δὲ θὰ σὲ ἀφήσουμε ὅμως ἐλεύθερο. Θὰ σὲ στείλουμε σ' ἕνα στρατόπεδο συγκεντρώσεως στὴν Αἴγυπτο ὅπου θὰ μείνῃς ὡς τὸ τέλος τοῦ πολέμου!

— Θὰ μᾶς χάρισετε κι' ἐμᾶς τὴ ζωὴ ἂν μιλήσουμε; ρωτοῦν ταυτόχρονα ὁ Χάνς Στρόμπ καὶ ἡ Φρίντα μὲ πρόσωπα παραμορφωμένα ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴν ἀγωνία.

Ὁ Γιώργος αἰσθάνεται ἕνα συναίσθημα ἀηδίας νὰ τοῦ πλημμυρίξῃ τὸ στήθος οἱ ἄνθρωποι αὗτοι δὲν ἔχουν καίμια ὑπερηφάνεια καὶ ἀξιοπρέπεια κανένα θάρρος καὶ ἀνδριμύ. Δὲν εἶναι παρὰ κοινοὶ ἐγκληματίες ποὺ θέλουν νὰ σώσουν τὸ τομάρι τους προδίδοντας τὴν πατρίδα τους!

ΤΕΛΟΣ

Συγγραφεὺς: ΘΑΝΟΣ ΑΣΤΡΙΤΗΣ

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Στὸ ἐπόμενο τεῦχος τῆς Ἀνατυπώσεως, τὸ 214, οἱ ἀναγνώστες θὰ πάρουν, ἐντελῶς δωρεάν, μιὰ φωτογραφία τῆς Βουγιουκλάκη καὶ τοῦ Παπαμιχαήλ, ΣΕ ΔΙΠΛΟ ΜΕΓΕΘΟΣ, ἀπὸ τὶς συνηθισμένες.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- 1) 'Ελεύθερος Σκλάβος
- 2) 'Ιπτάμενος 'Εκδικητής
- 3) ΟΙ Τυράννοι τρέμουν
- 4) Θά τουφεκισθής την αλήτη
- 5) 'Όλα γιά την 'Ελλάδα
- 6) 'Ο Χίτλερ αιχμαλωτίζεται
- 7) Σταυροφόρος 'Ελευθερίας
- 8) Τό 'Υποδύχιο του Θανάτου
- 9) Τό Σάλπισμα της Νίκης
- 10) Ζήτω ή 'Ελλάς
- 11) 'Ελληνες παραδοθήτε!
- 12) 'Η Μεγάλη 'Επίθεσις
- 13) Τό Μαστίγιο του Τυράννου
- 14) Φωτιά και Τσεκούρι
- 15) 'Η Βόμβα του Σπίθα
- 16) Στά νύχια του Δημίου
- 17) 'Ο πράκτωρ του Χίτλερ
- 18) Τό Μυστικό της Σφίγγας
- 19) 'Ιπτάμενοι Δαίμονες
- 20) Στό Βυθό του Βοσπόρου
- 21) 'Ο Μαύρος Μονομάχος
- 22) Στό Κλουβί του Πάνθηρα
- 23) Τό 'Ελληνόπουλο νικά
- 24) Κυνηγητό στίς Κατακόμβες
- 25) 'Η Φρουλαίν «Χ»
- 26) 'Αγκαλιά με τό θάνατο
- 27) Δύο έναντιον 'Ενός
- 28) 'Η Φρουλαίν «Χ» επίτιθεται
- 29) ΝΙΚΗ τό Κορίτσι-Φάντασμα
- 30) Μυστηριώδης 'Ελληνοπούλα
- 31) 'Η εκδίκησις του Σείταν
- 32) 'Ελευθερία ή Θάνατος
- 33) Θάνατος της Φρουλαίν «Χ»
- 34) Καμικάζι
- 35) Τό Κελλάί του Μαρτυρίου
- 36) 'Ενωμένοι γιά πάντα
- 37) 'Ο καθρέφτης του τρόμου
- 38) ΕΛΛΑΣ, ή Γαλάζια Θύελλα
- 39) Τό Φαρμάκι της Κόμπρας
- 40) Κανάλι Κατασκόπων
- 41) Ντιάβολο
- 42) Σινιορίτα
- 43) Στά χείλη της 'Αβύσσου.
- 44) Σπίθας ό Τρομερός
- 45) Μασκοφόρος του Χίτλερ
- 46) 'Ο Ξανθός Δήμιος
- 47) 'Ο Δραπέτης
- 48) 'Ο 'Αδρατος Πράκτωρ
- 49) Τό Τσακάλι
- 50) 'Η Δράκαινα
- 51) 'Ο Προδότης
- 52) Τό Μυστικό "Όπλο
- 53) 'Η Κίτρινη "Εγίδνα
- 54) Μονομαχία θανάτου
- 55) ΟΙ Γερμανοί συντρίβονται
- 56) 'Ο Κύκλος του 'Ολέθρου
- 57) Κόρακας
- 58) Μαρτύριο 'Ελληνοπούλας
- 59) Στά νύχια του Κόρακα
- 60) 'Ο Τύραννος νονατίζει
- 61) 'Η λαβή που τσακίζει
- 62) Μάχη Γιγάντων
- 63) Τό Παιδί - Φάντασμα προ-
δίδει
- 64) 'Η εξόντωσις του Κόρακα
- 65) Φού - Γιάμα
- 66) 'Η κόρη του 'Ηλίου
- 67) Παιδί - Φάντασμα Σ.Ο.Σ.
- 68) Σπίθας έναντιον Φού-Γιάμα
- 69) 'Ορλάντο
- 70) 'Ο 'Ιταλός εκδικείται
- 71) 'Η ανθρώπινη Τσιγγίλλα
- 72) Στό Μαύρο Βάραθρο
- 73) 'Ο θάνατος του Παιδιού -
Φάντασμα
- 74) Τό Γαλάζιο - Παιδί
- 75) Τό 'Αλλόκοτο Αίνιγμα
- 76) Τό Καράβι του Τρόμου
- 77) Τό Παιδί - Φάντασμα
- 78) Τό μυστικό του Μούτς
- 79) 'Ο Τρελλός Καμπαλλέρο
- 80) Τό μυστήριο των Καγκουρά
- 81) 'Η Κατάσκοπος με τά Χρυ-
σά Μάτια
- 82) Τό βλέμμα που ύπνωτίζει
- 83) 'Η 'Ελληνοπούλα τιμωρεί
- 84) Τά Χρυσά Μάτια του 'Ολέ-
θρου
- 85) 'Ο Σπίθας και ή 'Αρκούδα
- 86) Αιχμάλωτος
- 87) 'Η Γαλανόλευκη κυματίζει
- 88) 'Η «Ματωμένη Γιορτή»
- 89) 'Ο Τερματοφύλαξ Αίνιγμα
- 90) Χάμλερ, ό Γερμανός Ταρζάν
- 91) Πάνθηρας
- 92) 'Ο 'Ιπτάμενος Καβαλλάρης
- 93) 'Ο Βούλγαρος
- 94) Τό Μαρτύριο της Φωτιάς
- 95) Στά νύχια του Βούλγαρου
- 96) Τό Αίνιγμα του Γαλάζιου
Σπιτιού
- 97) 'Ο Θάνατος του Σπίθα
- 98) Κατά διαταγήν του Χίτλερ
- 99) Φραγκεστάιν
- 100) Τό Παιδί - Φάντασμα τιμω-
ρεί
- 101) Κόμπρα, ή κόρη του Χίτλερ
- 102) Τό Πήδημα του Θανάτου
- 103) Στά δόντια της Κόμπρας
- 104) 'Η Κόμπρα καταστρέφει
- 105) Τό Λαστιχένιο - Παιδί
- 106) 'Ο Μαύρος Σπαθοφόρος
- 107) Στιγμές Τρόμου
- 108) Τά δυό Λαστιχένια Παιδιά
- 109) Διπλοπρόσωπος
- 110) Τό Γαυρόφαλλο του Θανάτου

- 111 'Ο Διπλοπρόσωπος πληρώνει
 112 'Αλόμα, ὁ Κόκκινος Μάγος
 113 'Ο 'Υπερπράκτωρ
 114 'Η Κατερίνα προδίδει
 115 Τὸ φαρμακερὸ ἔρπει
 116 Περιπέτεια στὸ Θιβέτ
 117 'Αποκεφαλισμός
 118 'Ο Ρασοφόρος Δαίμονας
 119 'Ο Σπίθας Ταυρομάχος
 120 'Ο 'Εφιάλης ἐπρόδωσε
 121 'Η 'Ελλάς δὲν πεθαίνει
 122 Τὸ μυστικὸ τοῦ προδότη
 123 'Εν ὀνόματι τῆς 'Ελλάδος
 124 'Η Φρουλαῖν Ταρζάν
 125 Τὸ σμαράγδι τῆς συμφορᾶς
 126 Πόλεμος μέχρι θανάτου
 127 'Ο Σπίθας καὶ ὁ Γορίλλας
 128 'Ο Κατάσκοπος - Φάντασμα
 129 Τὸ νούμερο 13
 130 'Ο Κατάσκοπος - Φάντασμα ἐκδικεῖται
 131 'Η τιμωρία ἐνὸς κακούργου
 132 'Ο 'Ιπτάμενος Πράκτωρ
 133 'Ο 'Ιπτάμενος Σπίθας
 134 Τὸ ἀόρατο Πλοῖο
 135 Τὸ Τέρας τοῦ Βυθοῦ
 136 Ποιὸς πρόδωσε;
 137 'Ο Στρατηγὸς Αἰνίγμα
 138 Φοῦ - Πὸ - Κάι, τὸ Κίτρινο Παιδί - Φάντασμα
 139 'Ο Σταυρὸς τοῦ Μαρτυρίου
 140 Τὸ μυστήριον τοῦ Φοῦ-Πὸ-Κάι
 141 Καβαλλάρης τοῦ 'Ολέθρου
 142 'Ο παράξενος Κάου - Μπού
 143 Τὸ Λάσσο τοῦ Θανάτου
 144 Νίκος Γαλανός, τὸ ἡρωϊκὸ παιδί τῆς Κύπρου
 145 Οἱ Μικροὶ Κομμάντος
 146 Τὸ μυστήριον... τῆς ψητῆς δρῖνας
 147 'Ο Μαχητὴς τῆς 'Ελευθερίας
 148 Τὸ Γαλάζιο Μισοφέγγαρο
 149 Αἰνίγμα Θανάτου
 150 'Ενα Σκληρὸ Μάθημα
 151 'Ο θάνατος ἐνὸς μικροῦ 'Ηρώος
 152 Μερβάρια
 153 Τὸ Αἰνίγμα τοῦ Πακιστάν
 154 'Ο τρομερὸς Μάγος
 155 Τὸ τέλος τοῦ Μερβάρια
 156 'Ο Μαῦρος 'Αγγελός
 157 'Αγγελὸς ἐναντίον 'Αγγέλου
 158 Σῆμα Κινδύνου
 159 'Ο 'Ατρωτός
 160 'Ο 'Ατρωτός πεθαίνει
 161 Τὸ δαγτυλίδι Αἰνίγμα
 162 Τὸ 'Όπλο τῆς Τρέλλας
 163 'Ο Διαβολάκος
 164 'Ο Μικρὸς Κάου - Μπού τῆς Κρήτης
 165 'Ο κατάσκοπος Ρομπὸτ
 166 Τὸ 'Αεροπλάνο - Φάντασμα
 167 'Η 'Ανταρσία τῶν Στρατηγῶν
 168 Θάνατος τοῦ Διαβολάκου
 169 'Ενας ἀλλόκοτος γρίφος
 170 'Ο Διαβολάκος ξαναζῇ
 171 'Ο Πράκτωρ Χ
 172 'Ο Καταραμένος τοῦ Ντα-κάου
 173 'Ο Μασκοφόρος Καταδότης
 174 Λυκος, ὁ 'Αλβανὸς ἡμίσης
 175 Πεθαίνω γιὰ τὴν 'Ελλάδα
 176 Τζαναθάβρ, τὸ 'Αγρίμι τοῦ Διαβόλου
 177 'Ο Τζαναθάβρ ἐκδικεῖται
 178 'Απεσταλμένος τῆς Κολάσεως
 179 Στὴ φωλιά τοῦ Τζαναθάβρ
 180 'Ο Διαβολάκος προδίδει
 181 Τὸ παιδί μὲ τὴ μεγάλη καρδιά
 182 'Ο κρεμασμένος
 183 'Αλούνα, ἡ Βασίλισσα τῶν 'Αγρίων
 184 'Ο Νέγρος Σεῖτάν
 185 Σλάβος, ὁ Πράκτωρ τῶν Βουλγάρων
 186 Ρὰς 'Αμπάμπα, ὁ 'Αθροισνός
 187 Ταγκάνικα, ἡ κόρη τοῦ 'Ερέβους
 188 'Ο πόλεμος τῶν Κατασκόπων
 189 'Ο Μυστηριώδης ἀριθμὸς 7
 190 'Ο Ραδιοσταθμὸς - Φάντασμα!
 191 Στὰ 'Όπλα!
 192 Χαμηλιῶν
 193 Σιδερένιος Πράκτωρ
 194 'Αγκυλωτὸς Σταυρὸς
 195 'Ο Ξανθὸς Δυναμίτης
 196 'Ο Μυστηριώδης 'Αντίπαλος
 197 'Ο 'Ελευθερωτὴς
 198 Τὸ αἰνίγμα τῶν 9
 199 Τὸ Παιδί - Φάντασμα δὲν ἀπαντᾷ
 200 Φλόγα, ἡ Πράκτωρ Γρίφος
 201 Τὸ μυστικὸ τοῦ Χρυσοῦ Σκαραβαίου
 202 Τὸ 'Εγκλημα τοῦ Σπίθα
 203 'Ο 'Ασυλληπτός
 204 Οἱ Μελλοθάνατοι
 205 Κάτω ἀπὸ τὴν μπότα τῶν τυράννων

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΗΡΩΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ
(ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ)

Έτος 5ον — Τόμος 27 — Άριθ. τεύχους 213 — Δρχ. 2
Γραφεία: Λέκκα 22 Άθήναι (125), Τηλέφωνον 228.983

Δημοσιογραφικός Δ)ντής: Σ. Άνεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Ν. Σμύρνη. Οικονομικός Δ)ντής: Γ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38.
Προϊστ. τυπογρ.: Α. Χατζηθασσιλείου, Ταταούλων 27, Ν. Σμύρνη.
Έπιστολαί, έπιταγαί: Γεώργ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι.

Συνδρομαί έσωτερικού:

Συνδρομαί έξωτερικού:

Έτησία ..... Δρχ. 100
Έξαμηνος ..... » 55

Έτησία ..... δολλάρια 4
Έξαμηνος ..... » 2

Τò έπόμενο τεύχος, τò 214, πού κυκλοφορεί την έρχό-
μενη έβδομάδα με τόν τίτλο

Ο ΣΠΙΘΑΣ ΚΑΛΠΑΖΕΙ

είναι ένα από τὰ πιο κωμικά τεύχη πού έχετε διαβάσει
ποτέ καί συγχρόνως ένα από τὰ πιο συγκλονιστικά!

Θά χάση πολλά όποιοι χάση τò τεύχος 214!

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΤΩΝ ΓΑΙΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΣΑΣ ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ... ΠΡΙΝ 50 ΧΡΟΝΙΑ...

ΧΜ! ΘΑΒΕΛΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΗΣ!

ΚΑΙ ΦΤΙΑΞΕ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΧΑΡΤΙ ΠΟ... ΝΑ ΛΕΗ ΟΤΙ ΟΙ ΓΑΙΕΣ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΘΗΚΑΝ ΓΙΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΠΙΑ...

ΟΠΩΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΠΟΡ ΔΕ ΜΟΥ...

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΔΕΙΞΕ ΤΟ ΧΑΡΤΙ Σ' ΕΝΑ ΔΙΚΑΣΤΗ! ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΝ... ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΞΕΡΩ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟ ΜΟΥ ΟΙ ΓΑΙΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΔΙΚΕΙΣ ΜΟΥ...

ΚΙ ΕΤΣΙ...

... ΜΑ ΠΕΕΙ ΨΕ- ΜΑΤΑ ΕΞΟΧΩΣΤΑΤΕ...

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΑΝ

ΠΕΕΙ ΨΕΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΛΕΨΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΗ Η ΞΕΣΤΗ ΑΠΟΦΡΑΣΙΣ...

ΑΝΑΤΥ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ